

БОРБА®

Съ Бога и Царя за България!

Драги сънародници,
Посвещавам встъпването си в длъжност като министър-председател на Република България на силите на младостта и създанието. Този избор е повратен момент в моя живот и аз ще направя всичко възможно той да означава същото за Родината, както и за всеки българин. Днес ни е даден истински шанс да въведем България в новия XXI век и да заемем в обединяваща се Европа мястото, което ни се полага. Това е смисълът на моя живот и причината, поради която поемам тази тежка, но изпълнена с много надежди отговорност. Гордея се, че съм българин.

Негово Величество Симеон II положи клетва предъ 39-то Народно събрание и предъ кръста при встъпването си въ длъжностъ като министър-председателъ

BORBA®
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.
OCTOBER, 2001

Паметникът на ханъ Кубратъ,
поставенъ на могилата,
където е билъ неговиятъ гробъ.
Паметникътъ бѣ откритъ
августъ 2001 г.
Снимка А. Герджиковъ.

Клетвата на кнѣза

Следъ Видинъ и Ломъ параходътъ "Ориентъ" спира на свищовския брѣгъ. Деньтъ е 1 августъ (ст. ст.) 1887 г. Кнѣзъ Фердинандъ слиза, посрещнатъ съ хлѣбъ и солъ, съ развѣти знамена, украсени улици и много хора съ букети отъ рози и невенъ. Още същия день той заедно съ придружителитѣ въ открити каляски, съ ескортъ отъ кавалеристи пристига въ старопрестолния градъ Търново.

На 2 августъ предъ избраницитѣ на Третото ВНС кнѣзътъ полага клетва съ присъщото му гостополуе. Следъ това Константинъ Стоиловъ прочита кнѣжеската прокламация къмъ българския народъ, която започва съ думите: "Ний, Фердинандъ I, по Божия милостъ и волята народа Князь на България, встѣпваме на престола на вѣковнитѣ Български царе." Следва благодарността къмъ регентитѣ за тѣхното "умно и сполучливо водене на държавните дѣла, чрезъ които въ най-критическите времена можахъ да запазятъ независимостта и свободата на земята Ни." Когато К. Стоиловъ прочита края - "Да живѣе свободна и независма България", князътъ възторжено става, ясно и високо повтаря думитѣ на български езикъ. Това е искра, която вдъхновява присѣтстващитѣ. Съ възгласи тѣ го вдигатъ и занасятъ на рѣце до каляската.

Независимо отъ неодобрението на великите сили, за българския народъ и правителството князь Фердинандъ I е институцията - символъ на националната независимостъ и просперитетъ.

ЗАЩО?

Историята защо да се не повтори
както съ изгнанника
Иванъ Асенъ Втори?
Заварилъ България едвамъ да крета,
а я разширилъ
до тритѣ морета!

(Вл. Накевъ, Кюстендилъ)

Пжтеводна звезда

На Симеонъ II

Въ непрогледната тъма
яви се пжтеводната звезда
и спусна сребърна пжтека
до Родната земя.
"Народе мой, дошло е време!
Да изградимъ бждеще ново...
за българското племе!
Съ новъ моралъ и нова вѣра!"
- прогърмя гласъ отъ небето.
О, най-скжпъ сждбовенъ часъ
Симеонъ е отново съ насъ!

В. Енчевъ

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Панриковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 50, брой 3

Книжка сто тридесетъ и осма

Октомври 2001

*Д-ръ Иванъ Дочевъ,
почетенъ председателъ на БНФ, Инк.*

Гласъ народенъ - гласъ Божи

Съ тѣзи думи: "Гласъ народенъ - гласъ Божи" гражданитѣ характеризиратъ принципѣ на демокрацията - че съгласно тия основни начала народътъ е оня, който решава кому да даде довѣрие, да отнеме довѣрието, да възнагради или да осъди. И че тия решения на народа сж законъ, който не подлежи на обжалване.

Ние сме за демокрацията и ние зачитаме тия принципи.

Ние сме били и сме за Царя - още отъ началото на нашата дейность организацията на Националнитѣ легиони въ България преди 9 септември 1944 г., следъ това въ емиграция, организацията на Националния фронтъ и сега. Ние сме били и сме на мнение, че Царътъ трѣбва да остане на висотата на своето положение - Царъ на българитѣ, да не слиза долу и се изравнява съ политикитѣ въ страната, като стане лидеръ на политическа партия или депутатъ, или премиеръ, или дори президентъ.

Презъ изминалитѣ години България преживѣ много катастрофи, преживѣ комунистическия режимъ, опититѣ за демократизи-

ране и извеждане страната отъ сполетѣлата я криза, но въпрѣки всички най-добри желаня и усилия въжделенията на народа не можаха да се осществятъ. Налагаше се да се предприематъ изключително решителни мѣрки. При това положение царъ Симеонъ, вѣренъ на своя народъ, реши, че той е длъженъ да се отзове и помогне. Той се върна въ България и презъ априль 2001 г. обяви създаването на Национално движение Симеонъ Втори, което си поставя за задача въ 800 дни да изведе България на спасителния "брѣгъ".

Презъ изборитѣ на 17 юни 2001 г. българскиятъ народъ съ грамадно мнозинство гласува довѣрие на Националното движение да поеме управлението на страната. Фактически това довѣрие бѣше гласувано лично на царъ Симеонъ. Въ негово лице народътъ видядаше гаранцията за изпълнение на даденитѣ обещания.

Царъ Симеонъ нѣмаше изборъ. Той трѣваше да отговори на желанията на народа и да оправдае даденото му довѣрие - и той направи това. Заложилъ си авторитетъ, поелъ отговорность и застана начело на но-

вото правителство като неговъ министъръ-председателъ.

Макаръ че станалото не хармонира съ нашитѣ принципни разбирания, ние уважаваме решението на Царя, приемаме го като новия министъръ-председателъ на България и той ще има нашата подкрепа както досега, макаръ като министъръ-председателъ, а не като царь, какъвто ние искахме да го видимъ.

За да извоюваме по-добро бждеще за народа и страната ни, нуждни сж усилията на всички. Всѣки единъ български гражданинъ, който поставя интереситѣ на народа и държавата на първо мѣсто, преди всичко и надъ всичко, независимо отъ неговитѣ партийни убеждения, трѣбва да подкрепи новото правителство въ усилията му за доброто на народа и България. Ние поздравяваме Обединитѣ демократични сили, които заявиха, че

независимо дали ще сж въ управлението, тѣ ще подкрепятъ всички начинания на правителството, които сж за доброто на народа и страната.

При новосъздадената обстановка царь Симеонъ бѣ запитанъ какво той мисли за възстановяването на монархията. Царь Симеонъ отговори: "Тоя въпросъ не е на дневенъ редъ сега."

Да, вѣрно е, въпросътъ за възстановяването на монархията не е сега на дневенъ редъ, но ако управлението на царь Симеонъ въ 800 дни може да оправдае очакванията на народа и изпълни даденитѣ обещания, може съ положителность да се каже, че народътъ, който има решаващата дума, ще постави на дневенъ редъ въпроса за възстановяването на монархията.

За да пребжде България

Частъ отъ възжеленията на Българския националенъ фронтъ, въ борбата за коюто бѣше посветенъ повече отъ половинъ вѣкъ, бѣха осъществени.

Царь Симеонъ II се завърна въ България. Подъ една или друга форма държавното кормило е въ негову рѣце. Съ присъщата му въздържаность и тактичность той подготви и спечели парламентарнитѣ избори съ внушително мнозинство, въпрѣки, или може би поради невъздържаната и необузdana пропаганда на опонентитѣ отъ известни срѣди. Срецу него бѣха хвърлени клевети и обвинения, плодъ на болни фантазии, коюто българската политическа емиграция и голѣма частъ отъ нашия народъ посрещна съ недоумение и погнуса. Ние, емигрантитѣ, въ продължение на повече отъ половинъ вѣкъ следѣхме дейността на българския Царь въ изгнание и знаемъ, че презъ всичкитѣ тѣзи години не се появи нито едно негативно съобщение за Н. В. въ свѣтовната преса и медиу. Напротивъ - **десетки сж позитивнитѣ отзиви за него като единъ отъ най-сериознитѣ монарси въ изгнание.**

Изборитѣ вече преминаха. Но злостната пропаганда продължава. Органитѣ и активиститѣ на тѣзи срѣди, коюто доскоро имаха въ програмата си точката "Възстановяване на Търновската конституция", продължаватъ да внасятъ тревога и съмнение всрѣдъ народа.

Ние сме последнитѣ, коюто биха се съгласили на едно сътрудничество съ комуниститѣ.

Но кога то Царьтѣ, чийто баща даде живота си за България, чийто чичо бѣше убитъ отъ комуниститѣ, неговата майка и сестра подложени на неизвестность и унижения отъ тѣхъ, а самиятъ той прогоненъ като невръстно дете отъ Родината, кога то той е избралъ сътрудници отъ сжщата тази партия, ние му вѣрваме, че е подбралъ достойни българи, а не партийци.

Наистина, трудно е днесъ въ България при всеобщото морално падение, въ което се намираме, да се подбере единъ екипъ, въ коюто да нѣма и недостойно избрани. Но ние сме убедени, че Царьтѣ съ своя авторитетъ и умение ще успѣе да наложи изискващитѣ се моралъ, честность и почтеность въ всички действия и ще прочисти недостойнитѣ.

Всички честни българи-патриоти трѣбва да забравимъ своитѣ временни различия и подкрепимъ усилията на този, коюто остави комфорта на частния си животъ и посвети живота си за доброто на народа.

БОРБА

Препятствията сж много - надеждата една

Балканитѣ сж екзотика и съответно провинцията на Голѣмия свѣтъ - свѣтътъ на голѣмата политика, голѣмата индустрия и голѣмитѣ свѣтовни проблеми, но тѣ сами по себе си сж единъ голѣмъ проблемъ за свѣта. Тукъ сжществуватъ противоречия, стари колкото съвременната цивилизация и трѣбва да си непоправимъ оптимистъ, завършенъ подлецъ или въобще не уважаващъ себе си човѣкъ, за да кажешъ съ лекота, че си намѣрилъ вълшебнo сръдство за преодоляване на тѣзи проблеми - само и само да изиграешъ своята карта и да се оттеглишъ тихомълкомъ. Не е тайна за никого, че въ ерата на космическитѣ оржжия геополитиката придобива другъ смисълъ - не е важно мѣстото откъде ще минатъ войскитѣ ми, важно е територията, където ще се продава стоката ми. И да сж осигурени съоръженията, които ще сж въ помощъ на глобалната инфраструктура.

Точка. Нито повече, ни по-малко.

На този фонъ - точно въ преддверието на новото хилядолѣтие въ една отъ най-екзотичнитѣ балкански страни стана чудо - закономерно или не - нека мислятъ потомцитѣ. За два месеца народното самосъзнание бѣше обединено отъ една идея за истинска промѣна и управлението на страната вече е въ ржцетѣ на движение - по сжщество политическа партия, съ водачъ низвергнатъ незаконно монархъ. Наследникътъ на последния управлявалъ български царь - Негово Величество Царь Симеонъ Втори.

Съпоставяйки двата по-горни факта, не е трудно да разберемъ изключителната сложностъ на обстановката въ страната ни и въ вътрешно, и въ външнополитическо отношение.

Откъде идва сложността - на първо мѣсто отъ дадената дума за извършването на реални промѣни въ опредѣленъ срокъ и готованството на голѣма частъ отъ

трудоспособния народъ, наследено отъ предишния феодало-плутократиченъ строй. На второ мѣсто отъ опозицията на загубилитѣ изборитѣ, които оставиха въ управленческитѣ структури свои хора и е естествено да се очакватъ недоброжелателни действия и въ всѣкидневие, и по време на решаване на задачи отъ изключителна важностъ.

На трето мѣсто, паритѣ на опредѣлени групи отъ бившата комунистическа власт, които сж въ България (а тѣ сж повече отъ тѣзи, които сж въ банкитѣ въ чужбина) ще се опитатъ не толкова да бждатъ изпрани, колкото да се използватъ за парализиране на новата власт - изпълнителна, сждебна и даже законодателна. И естествено ще има опити за поставяне на ключови фигури въ държавната йерархия, избрани измежду притежателитѣ имъ. Сжщото се отнася и за паритѣ, спечелени извънъ закона - така че можемъ да посочимъ тѣхъ като четвърти факторъ.

Петото препятствие е свързано съ това какъ точно ще погледнатъ странитѣ отъ западния свѣтъ на новитѣ реформи. Де юре тѣзи страни никога нѣма да се противопоставятъ явно на такова правителство следъ огромната политическа победа, но де факто можемъ само да гадаемъ, тъй като тѣ си иматъ собствени интереси и ще сж готовкова съ това правителство само ако тѣхнитѣ интереси съвпадатъ съ българскитѣ.

А тѣзи интереси се разпростиратъ много по-далечъ отъ членството ни въ НАТО и ЕС и това тепърва ще се очертава все по-релефно. Освенъ това тѣ гледатъ нееднозначно на възстановяването на монархията въ България, но успоредно съ това имъ е ясно, че това зависи само отъ думата на обикновения българинъ и респективно отъ реалнитѣ успѣхи на сегашното правителство. Следователно не винаги въ следващитѣ две години и нѣщо ще може

да се върва слъно на съвети отъ вѣнъ. Това е правата логика.

Шестиятъ проблемъ е въ прѣката зависимость отъ функционирането на движението по хоризонтала въ обществото. Липсата на добре работещ партиен механизъмъ може да улесни провокации отъ всѣкакъвъ родъ и затова е **необходимо изграждане на структури навсѣкжде - и преди всичко отъ хора, за които идеята е по-важна отъ джоба имъ.**

България живѣ дванадесетъ години въ политическа управленческа аморфность. Държавниятъ строй е длъженъ да запази държавата и националния духъ и който не го е разбралъ да не се занимава съ политика, а да отиде да се самообразова. Демокрация или абракадабра не е важно - **важно**

е да предадемъ държавата си съ неоцано име и цѣла на потомитѣ - а това може да стане съ здрава дѣсница.

Апропо - постъпете така, български държавници, както държавата Х би решила проблемитѣ си, ако е въ нашето положение.

Решителность, безкомпромисность, патриотизъмъ - ние сме колкото единъ американски градъ и е срамно българинътъ да живѣе гладенъ, заобиколенъ отъ златна земя, духовно опустошенъ, съ две висши образования, и безъ надежда, въ началото на третото хилядолѣтие. **Нѣкой трѣбва да поеме товара на историята и на българската съдба и съ желѣзна дѣсница да изправи Родината, защото който другъ ни изправи, той ще ни води като слѣпи.**

Самоуважението

“По-добре да не си се раждалъ, отколкото да живѣешъ така, че да изгубишъ уважението на другитѣ” - казва великиятъ Гьоте. Мъдрость - съветъ, не загубващъ никога стойността си, но и сжщевременно мъдрость - дълбока любовъ и трепетна грижа за съхраняване на най-ценното у човѣка - **човѣшкото достойнство.**

Поведение отъ най-високитѣ етажи на властта до низинитѣ долу, подчертаващо умението ни да уважаваме себе си и човѣшкото достойнство на другитѣ, ни е твърде необходимо днесъ. Простата житейска истина ни казва, че човѣкъ най-дълбоко, най-болезнено се наскърбява, когато се урони достойнството му, най-човѣшкото у него.

Изработилъ си свой моделъ на поведение, сложилъ благовидната маска на загриженостъ и доброжелателность, единъ гнусно се подмазва и умилква на шефа си, разбира се, съ користни интереси и подбуди. Незаслуженото ласкателство и приетиятъ “даръ-подкупъ” сж нѣщо дълбоко оскърбително за всѣки себеуважаващъ се човѣкъ, кадъренъ професионалистъ, специалистъ. Съ блудкави словоизлияния се дава подкупъ. Съ злъчъ и зложелателность се клевети, доносници. Грубостъта, лошиятъ тонъ и грозниятъ маниеръ, егоистичната самовлюбеность, наглостьта и алчностьта ни заобикалятъ отвредъ. Въ основата на всичко това стои изгодата, материалната полза, безскрупулностьта и карьеризмътъ, но незаслужениятъ такъвъ. Наскоро гочухъ бъдещата неумението житейска максима отъ доскоро уважаванъ отъ менъ човѣкъ: “Съ дявола ортакъ ще стана, но ще получа това, което искамъ.”

Липсата на самоуважение е около насъ. Озлоблението на изливащия несправедливо хулни думи и нападки нерядко ни показватъ срѣдствата за масова информация. То - озлоблението, е нескриваемо - виждаме го въ погледа, изражението на лицето, въ очитѣ, въ позата, въ жестовитѣ, мимикитѣ и движенията. Изсипва се гнусна помия, която гледа и чува народътъ ни. И защо е всичко това? Засегнати користни лични интереси, страхъ отъ възмездие или страхъ отъ показване на истинския ликъ, или пъкъ озлобеность отъ “отнетия кокалъ”?

Човѣшкото достойнство и самоуажението, което кара хората истински, честно да те уважаватъ и ценятъ, не иска да се говорятъ сладникави хвалебствия, да си самопреписва незаслужени успѣхи и постижения. Скромностъ безъ притворство е нужна.

Сенека отъ древността ни напомня, че "човѣкътъ е по-прекрасенъ и отъ слънцето, което не може да се види само". Човѣкътъ има това предимство, че може да извайва самъ себе си. Извайва се съ високото си **самоуажение**.

Да запазимъ съ желание и готовностъ човѣшкото си достойнство. Да щадимъ достойнството и на другитѣ до насъ, около насъ. За това неотмѣнно ни задѣлжава настоящето и щастливото бъдеще, къмъ което сме се устремили. Да сторимъ своеременно това, за да не съжаляваме после, за да не стане късно.

Самоуажението и уважението къмъ другия е властниятъ повикъ на новото време, на новия 21 вѣкъ. Да се вслушаме въ този повикъ. Той ще ни изведе къмъ свѣтли хоризонти.

Елена ВАЧЕВА, Хасково

Съобщения на ЦУС

Въ началото на септември 2001 г. пристигна въ София членътъ на ЦУС на БНФ и представител за Италия г-нь Енрико Дель Бело. Той се срещна съ членовѣтѣ на Президиума, г-дата Александъръ Дърводѣлски и Гошо Спасовъ. Бѣха разгледани различни организационни въпроси, свързани съ бъдещата ни дейностъ.

Г-нь Дель Бело използва случая чрезъ списанието "Борба" да поздрави всички свои приятели, минали презъ Италия и прѣснати по различни краища на свѣта. Той изказа общата ни радостъ отъ завръщането на Н. В. царъ Симеонъ II въ България и подчерта своята солидарностъ съ решителността на БНФ за безкомпромисна борба съ комунизма, като заяви: "Ние никога не ще измѣнимъ на тѣзи, които дадоха живота си въ борбата противъ червения тероръ. Девизътъ ни остава - Никога не ще забравимъ. Никога не ще простимъ!"

***

На 14 септември по обѣдъ въ цѣла България бѣ почетена паметътъ на загиналитѣ въ терористичнитѣ атаки въ Ню Йоркъ и Вашингтонъ. Движението на хора и коли бѣ спрѣно. Хората по заведения и бюра - станали на крака въ нѣколкоминутно мълчание. Подъ звука на сиренитѣ България се присъедини къмъ скръбътъ на Америка.

Височайша любовъ къмъ хората

На 16 августъ 1860 г. е родена принцеса Елеонора Ройсъ-Кюстрицъ, втората съпруга на цар Фердинандъ I Български.

Малцина знаятъ, че още преди женитбата си съ царъ Фердинандъ принцесата е участвала като милосърдна сестра въ Руско-японската война презъ 1904 г. Разказва се за майчинскитѣ грижи, които е полагала за болни и ранени, за невѣроятната за же-

на отъ онова време готовностъ за саможертва.

Следъ като става съпруга на царя, по време на Балканската, Междусъюзническата война и Първата свѣтвна война тя работи неуморно за облекчаване живота на пострадалитѣ отъ войнитѣ, грижи се за вдовици и сираци, за възрастнитѣ хора отъ цѣла България, а сжщо така и за лю-

детѣ отъ новоосвободенитѣ земи. И всичко това е правено съ искреното желание да помагашъ на бедни и страдащи; правено е безъ показностъ и фанфари, но съвременниците са запомнили нейния образъ.

Малцина знаятъ, че благотворителната дейностъ на царица Елеонора е подпомагана отъ български емигранти отъ САЩ. Напримѣръ тогавашниятъ вестникъ "Народенъ гласъ" (Гранитъ сити, щата Илинойсъ) събира доста пари, които чрезъ Царската легация въ Вашингтонъ превежда въ България, лично до българската царица. И всичко това за нуждитѣ на страдащитѣ братя българи.

Царица Елеонора е починала през 1917 г. По нейно желание е погребана въ двореца на Боянската черква. Тази света обител довчера бѣ занемарена и като че ли не съществувахе, толкова нѣкои бѣха атеисти, та си позволиха да занемарятъ този кътъ на красотата и вѣра.

Преди повече отъ четири години бѣ решено да се реставрира и обнови гробътъ на българската царица, починала заради българитѣ и народа ни. Бѣхъ на тѣзи разкопки, видѣхъ съ очитѣ си вандалщината. Че останки отъ тѣло нѣмаше, това е повече отъ ясно, но на кого бѣха нуждни плочкитѣ, съ които е облицована вътрешността на гроба, не разбрахъ. Колкото и да ми е неприятно, трѣбва

да кажа, че нѣкои отъ моя народъ сж осквернителни на гробове. Вѣроятно това е ставало както толкова други актове, не безъ знанието на тоталитарното комунистическо управление. Какво имъ е пречилъ точно този гробъ? Следъ като и до днесъ почти всѣки жителъ на Бояна чрезъ разказитѣ на баби и гѣдовци знае и помни царица Елеонора, какъ сж допуснали да бжде извършено това светотатство? Стига вече сме се оправдавали съ страха, който тѣ насадиха. Не ми се иска да вѣрвамъ, че душата на нѣкого е толкова омърсена, че да руши гробове. По свѣта ни славятъ като извънмѣрно трудолюбиви, тази наша черта и обичъ къмъ рушенето дано не е известна никому. Гробътъ на българската царица Елеонора естествено не е единствениятъ, който бѣ разрушенъ и оскверненъ. Струва ми се, че е крайно време, че е морално да покажемъ лицата на осквернителитѣ, както и ясно да кажемъ кои сж побудителитѣ. Защото не е виновенъ само изпълнителятъ, има и развратителъ - неговата вина е непростима за вѣчни времена.

Нека на рождения денъ на българската царица Елеонора си спомнимъ доброто, което тя е сторила за България, и да ѝ отдадемъ заслужената си почитъ.

Бонка ДЕНЧЕВА
Националенъ ПОДЕМЪ-БОРБА

Ще се разгори ли?

Искрица на надеждица пламна
въ помръкналата българска душа,
когато най-после проговори
разумътъ, потѣпканъ дълбоко
досега.

Когато майчина протегната ржка,
поема съ болка и любовъ сина,
съ желанието да я изтегли,
затѣнала до гуша въ калъта...

Изгубилъ досегъ прѣкъ
въ полувѣковното изгнание, но

запазилъ непокътнатъ дългъ, копнежъ
да ѝ служи до последно издихание.

Той дойде въ началото на заника
на свойто битие, съ свѣтлото
съзнание, не за слава и пари,
а да я преповдигне да твори

И дано
надеждната искра
въ пожаръ се разгори,
пожаръ, що не се гаси!

Д-р Мария МАТИНЧЕВА

Стефанъ Влаховъ-Мицовъ

Отъ нощта следъ изборитѣ до днесъ социолози и политолози ни засипватъ съ обяснения за “емоционалния” и “иррационалния” вотъ на гласоподавателитѣ въ полза на “Национално движение Симеонъ Втори”. Но извънъ споменатата категория, освенъ досегашнитѣ общателни на парламента и сградитѣ на “Дондуковъ” 1 и 2 (обслужвани служински отъ тѣхъ), живѣлитѣ презъ последнитѣ 12 години въ България разбиратъ изцяло рационалния характеръ на избора. Защото сж до изстрадали и осмислали.

Отдавна бѣше ясно, че трѣбва да се сложи край на разминаването между нацията и т.нар. политици. Изтъкванитѣ аргументи, че хората гласували “напукъ”, заради ниския си жизненъ стандартъ и тежкитѣ социални проблеми, за пореденъ пътъ размѣнятъ мѣстото на причината и следствието. България се превърна въ лошо мѣсто за живѣне, съ вихреца се корупция и престъпностъ, следъ като де факто престана да бжде държава, която се интересува отъ съдбата на гражданитѣ си. И доколкото го правѣше, бѣше единствено въ ролята имъ на данѣкоплатци и електоратъ. Затова сж смѣшни критикитѣ, че целта на Н. В. Симеонъ II била само властѣта и управлението. Или връщането на монархията.

Извинявайте, ама може да се управлява държава, а не територия, каквато представлява България въ момента. А и не съмъ чулъ да е създавана монархия въ “разграденъ дворъ” като нашия. Погледнати отъ такъвъ ъгълъ, амбициитѣ на царя сж да възкреси държавността, нейния суверенитетъ и авторитетъ. Коемо означава и възстановяване на производството, търговския обменъ, решително подобряване качеството на живота на “простосмъртния” българинъ. При такъвъ резултатъ дори споредъ признанието на червения шаманъ Димитъръ Гроневи, за 63% отъ анкетиранитѣ отъ него е безъ значение дали живѣятъ въ република, или въ монархия.

Огромната частъ отъ нацията подкрепи влизането на царя въ политиката, съзнавайки, че самото му присѣствие възстановява и легитимира държавността. Полученитѣ около 50% на изборитѣ, въ т.ч. съ откраднатитѣ надъ 5%, сж фактически за неговия екипъ, докато личниятъ му рейтингъ е много по-високъ. Какво ще е въ бждеще държавното устройство, е второстепене-

Вотъ за истинска държавностъ

ненъ въпросъ. Не случайно обаче и убедени републиканци се обръщатъ къмъ царя съ “Ваше Величество”. Той се превръща въ гарантъ на България, въ стожеръ на държавността, въ мостъ между различнитѣ исторически епохи. Показателно е, че НДСВ увеличи своитѣ проценти въ деня за размисълъ, но не заради рождения денъ на Н. В. Симеонъ II, а при вестѣта за исканитѣ отъ либийската прокуратура смъртни присѣди за медуцитѣ ни. Държавата не може да бжде повече въ ржцетѣ на случайни и анонимни люде, които плямпатъ налѣво-надѣсно за европейска интеграция като развалени караджейки, но си нѣматъ хаберъ отъ национално достойнство и честъ. За България, която бѣше тотално ограбена отъ “своята” политическа класа, единствена ценностъ остава дързостѣта на младитѣ поколения и изключителниятъ опитъ на българската царска династия.

Едно е да води преговори и да сключва договори Иванъ, Жанъ или Първанъ отъ Горно Нанадолнище, съвсемъ друго - царъ, за когото нѣма тайни нито въ политиката, нито въ дипломацията. И има респектъ единствено отъ Бога. Още първитѣ стѣпки на Н. В. Симеонъ II - включването на амбициозни, преуспѣли тѣкмо на Западъ (откъдето могатъ да дойдатъ и хубави, и лоши предизвикателства) младежи и девойки и на много жени въ депутатскитѣ листи, бѣха белѣзани съ мъдростъ. Сжщевременно тѣзи действия показаха, че България е стигнала до ръба на сгромолясането, което налага мобилизация на цялия остатѣкъ отъ интелектуални, физически, морални ресурси.

Нѣкои политици задаватъ глупавия въпросъ защо точно сега царѣтъ се върна у насъ. Наречете го карма или мистерия, но е фактъ обвързаностѣта на царската династия съ България въ драматичнитѣ мигове отъ историята ни. Князь Фердинандъ се появи въ моментъ, когато младото ни княжество агонизираше, за да го направи впоследствие първа балканска сила. Царъ Борисъ III защитаваше умѣло националния суверенитетъ отъ “великитѣ сили” до отравянето му отъ тѣхъ. Днешниятъ царъ Симеонъ II дойде, за да спре грабежа въ държавата и външитѣ заплахи за нея, за да я възроди. Защото единъ царъ (пъкъ макаръ и въ република) е отговоренъ единствено предъ нацията и предъ историята.

Зададе се новъ облакъ надъ Новото Време

11 години - все преходътъ къмъ демокрация и пазарна икономика, не се научихме поне да падаме достойно отъ властта. Въроятно за падналитѣ важи максимата "следъ менъ и потопа"! Какъ другояче може да си обяснимъ непреставащия негативизъмъ спрѣмо царя и спечелилото народния вотъ "Национално движение Симеонъ Втори"? Въ предизборна ситуация, да речемъ - нормално, макаръ и нецивилизовано. Но следъ изборитѣ, при категориченъ победенъ резултатъ? Това вече е ненормално. Замирихва на нѣщо лошо...

Въ сутрешния блокъ на програма "Хоризонтъ" (27 юни т.г.) лидери на паднали партии и тѣхнитѣ ...олози съ "аргументи" се опитваха да ни внушатъ необходимостта (защо?) отъ новъ общественъ дебатъ. Да се забрани ли обръщението "Ваше Величество" или не? Той - Негово Величество царь Симеонъ II, билъ български гражданинъ въ република и т.н. Да, български гражданинъ, по-родолюбивъ отъ всички партийни велможи! Тази истина, ако щатъ да я приематъ, но ще иматъ ли доблестта да признаятъ кому е нуженъ така наречениятъ "дебатъ"?

Ще иматъ ли политическото мъжество да кажатъ, че отъ днесъ сж нуждни наистина обществени дискусии, но за народополезни дѣла. Напримѣръ трѣбва ли да има новъ законъ, задължаващъ всички фирми да докажатъ първоначалния си капиталъ? Необходимъ ли е законъ за конфискация на заграбеното чрезъ корупция? Да се приеме ли законъ противъ клеветата, подбуждаща къмъ вътрешно социално напрежение?...

Или може би отстраненитѣ чрезъ народния вотъ отъ властта се страхуватъ отъ законово просвѣтляване на личността имъ, та тласкатъ общественото мнение къмъ ново, никому ненужно противоборство? И да се създаде (медиитѣ обслужватъ всѣка подобна ситуация), ще ли заличи истината, ще ли прикрие фактитѣ?

Народъ се манипулира съ лъжи до известно време. После съ мощенъ гласъ казва: Стига! Дойде Новото Време!

Веселинъ ВАСИЛЕВЪ
Националенъ ПОДЕМЪ - БОРБА

Националенъ подемъ може да се постигне главно чрезъ просперитетъ на икономиката. Едно отъ условията за това е съблюдаване на морала въ взаимоотношенията между субектитѣ на производството. Неговото нарушение води до поява на "дефекти" въ тѣзи отношения. Нарушение е неправомѣрно действие на даденъ субектъ по отношение на останалитѣ субекти, т.е. неспазване на неписанитѣ и на писанитѣ закони.

Субектитѣ сж: а) основни - работникъ, работодателъ, държава; б) бждещи - деца, учаци се; в) странични - безработни, пенсионери. Главно отношенията между основнитѣ субекти отразяватъ борбата за разпредѣле-

Основа на пазарната икономика е моралътъ

Почтеностъ и моралъ въ всичко

ние на новосъздадената стойност, отъ която се формиратъ тѣхнитѣ доходи (необходими продукти). Въ тази борба всѣки се ръководи отъ личния си интересъ.

Работникътъ има право на частъ отъ новосъздадената стойност, защото, първо, е неинъ прѣкъ съзателъ и, второ, защото той трѣбва да възпроизвежда работната си сила и да усвѣршенства своята личностъ. **Работодателътъ** сжцо има законно основание да участва въ това разпредѣление, тъй като, първо, той предоставя необходимитѣ срѣдства за производство, второ, организира и ръководи производствения процесъ, трето, той сжцо има потребностъ отъ необ-

ходимъ продуктъ, съ който да се издържа и да гарантира възпроизводствения процесъ. Затова той може да се приеме като косвенъ производител на новосъздадената стойност. Независимо че **държавата** не взема прѣко участие въ производствения процесъ (изключвамъ държавнитѣ предприятия), другитѣ два субекта трѣбва да ѝ отстъпятъ частъ отъ новосъздадената стойностъ, тъй като тя има задължението да задоволява обществени потребности, което може да се реализира посредствомъ необходимъ продуктъ, който азъ наричамъ необходимъ продуктъ на обществото. Затова присвояването отъ държавата на новосъздадена стойностъ не бива да се приема като експлоатация на другитѣ два основни субекта. Такава необходима "експлоатация" винаги ще има, защото безъ нея обществото не може да се развива. Тя обаче следва да се разграничава отъ експлоатацията, породена отъ "дефектитѣ" въ отношенията между субектитѣ на производството.

Необходимиятъ продуктъ (доходътъ) на всѣки субектъ се образува въ зависимостъ отъ мѣстото, което заема, и функциитѣ, които изпълнява въ производствения процесъ. При формирането на доходитѣ на субектитѣ се води борба между тѣхъ за получаване на по-голямъ дялъ отъ новосъздадената стойностъ. Именно тази борба е причина за поява на "дефекти" въ отношенията между тѣхъ.

"Дефектитѣ" се отразяватъ върху икономиката по веригитѣ на отношенията между субектитѣ, тъй като последнитѣ се намиратъ въ всеобща връзка и зависимостъ. Връзкитѣ сж причинно-следствени. Всички субекти представляватъ условия за съществуване и функциониране на всѣки отъ тѣхъ. А действията на последния се отразяватъ върху функционирането на всички останали субекти.

Всѣко предходно звено отъ веригата е причина за следващото звено. Причина за първото звено е човѣшкиятъ егоизъмъ, неговиятъ нискъ моралъ, който го тласка къмъ експлоатация на себеподобнитѣ. Егоизъмътъ е **първопричината**. Съществуватъ две становища: а) той е вроденъ, наследственъ; б) той се придобива, вследствие условията на

животъ. Да приемемъ втората хипотеза. Условията въ обществото се създаватъ обаче **отъ хората**. Следователно първо тѣ трѣбва да се промѣнятъ, за да бждатъ следващитѣ поколения съ по-високъ моралъ, съ което ще се постигне нормална експлоатация.

Неправомѣрното действие на даденъ субектъ създава "дефектъ" въ отношенията между субектитѣ на производството, който въ крайна смѣтка се превръща въ "бумерангъ" за него. Нарушителътъ на морала е мислил какво ще спечели въ момента, но не и какво ще загуби, следъ като "бумерангътъ" се върне. Най-вѣроятниятъ резултатъ е намаление на неговия необходимъ продуктъ. Това лесно може да се докаже, следъ проследяване веригата на отношенията между субектитѣ, промѣнени отъ неправомѣрното действие на даденъ субектъ. Тази верига въ последна смѣтка се затваря. Ето защо всѣки субектъ трѣбва да проумѣе, че е длъженъ да повиши своя моралъ; да мисли не само презъ призмата на личния си интересъ, но и презъ тази на националния. Това е пѣтятъ за повишаване на социалния му стандартъ. Отъ това ще спечели и обществото.

Заради това се налага държавата, като представител на националния интересъ, да противодейства съ всички възможни средства на неправомѣрнитѣ действия на субектитѣ. Отъ друга страна, всѣки субектъ, преди да извърши неправомѣрно действие, следва сериозно да помисли какви ще бждатъ последицитѣ за него отъ "бумеранга" и за обществото. Задължително е субектътъ презво да прецени **какво не трѣбва да прави**, защото това засяга не само него, а по веригитѣ - и цялата икономика.

Моралътъ е многоликъ, както и неговото нарушение. Същественото е, че той трѣбва да се спазва отъ всѣки, независимо на какво стѣпало отъ йерархията се намира. Длъжни сме да помнимъ, че само равенството предъ закона за морала е въ състояние да изведе страната ни отъ всеобщата криза, да извърши преходъ къмъ реална пазарна икономика, къмъ общество съ високъ социаленъ стандартъ.

Николай ДИМИТРОВЪ

ТОЙ КАЗА!

Някои все още не могат да разберат целите и идеите ръководещи Царя в неговата дейност в полза на България. По-долу предаваме Негови изказвания, които последователно и праволинейно очертават пътя, по който той върви.

Годината бѣше 1955. Денѣтъ 16 юни. Негово Величество Симеонъ II навърши 18 години и съгласно Конституцията на Българското царство отправи манифестъ къмъ българския народъ, че споредъ чл. 31 отъ Основния законъ встъпва въ прерогативите на БЪЛГАРСКИ ЦАРЬ.

ТОЙ КАЗА:

През бурните години на нашата нова история българският народ можа да изгради държавата си върху истински демократични основи и да си извоюва граждански свободи, обезпечени от Търновската конституция. България се издигна като независима и благоденстваща страна, всеобщо уважавана и устремена към светли бъднини, и то въпреки многобройните посегателства върху нейната независимост.

Напускайки Родината, аз не абдикирах от българския престол. Поради това и по силата на Търновската конституция аз и сега съм обвързан с тежката мисия, предопределена ми от провидението.

Тази мисия се свежда към непрестанни грижи за благоденствието на всички българи и за освобождаване на Отечеството.

И ние Му повѣрвахме

Годината бѣше 1965 - 10 години отъ встъпване на престола на българскиятъ цар.

ТОЙ КАЗА:

Ще бъде невъзможно да се създаде една нова България с екстремистки и реваншистки чувства. Все едно да гледаме назад, докато нашето бъдеще е пред нас! Ние водим истинска политика за национално единство, в която всички ще имат възможност да работят за Родината.

И ние Му повѣрвахме!

Годината бѣше 1992 Царь Симеонъ прегъ испанския вестникъ "АВС"

На въпросъ на кореспондентъ на вестника отнасящъ се до легитимността на правовия редъ въ България

ТОЙ КАЗА

"Юрист съм и смятам ситуацията за аномалия, за нелегитимна. Тя е едно подаръче от Сталин, през 1946 г., независимо дали това се харесва или не на нашите неodemократи. Затова президентските избори и цялата система продължават да са нелегитимни, каквито бяха и по Живково време. Безогледно, под влияние на Москва, беше прегазена законността в страната през последните 46 години. Това е недопустимо. Народното събрание трябва да се произнесе по това, укрепвайки и превръщайки се в едно Учредително събрание, което да смени системата и да реши дали има истинска демокрация. Сегаешното положение трябва да се промени. Това е едно бреме, което продължава да тежи и ме задължава да го припомня. В противен случай само ще си играем на демокрация и право, а това е едно политическо въжеиграчество, което ще ни доведе до същите грешки, които извършиха комунистите.

Разрешението е само в един референдум, но не от днес за утре, както се опитаха да го направят някои нещастници миналата година. Това би могло да стане и чрез един национален консилиум, нещо като референдум, което също е поставено в Търновската конституция, или чрез едно гласуване в парламента, в един по-широк парламент. Трябва да се направи нещо, но само като се има предвид висшата воля на народа. Би могло да не се вземе под внимание реставрацията, която се съдържа в Търновската конституция. Бих приел и този вариант, ако обаче става на основата именно на Търновската конституция. След това, за да се смени системата, е необходимо само едно абсолютно мнозин-

ство в парламента, и готово! Някои отхвърлиха Търновската конституция, защото била монархическа. Това са глупави извинения. Ако в нея беше сложена само думата президент, всичко останало е същото и би могло да се използва. Струва ми се, че България, за да може да бъде част от една демократична Европа, трябва да намери решение, което да удовлетвори народа, но и без повече мошеничества и изборни фалсификации, които усецам, че се задават.”

И ние Му повървахме!

Пакъ тогава предъ френското списание “Поанъ дьо Вю” предъ журналиста Рафаелъ Мората, помоленъ да анализира ситуацията въ България, ТОЙ КАЗА: “...Мисля, че трябва икономиката да се либерализира още повече, да се върне земята на селяните и да се развие частна собственост. Малките и средните предприятия са тези, които наистина ще изправят страната на крака.”

И ние Му повървахме!

**Ноември 1993 година въ обръщение къмъ българския народъ
ТОЙ КАЗА**

Коронованата демокрация, която аз ви предлагам драги българки и българи, съвсем няма за цел диференциране на обществото на основа на безрезултатния дебат между монархисти и републиканци, а еднакъв шанс и възможност за всеки, който милее за доброто на България, за всеки, който иска да допринесе за създаването на нов модерен образ на страната ни и за съкращаването продължителния вътрешен кризисен период. Твърдо убеден съм обаче, че за да изпълни цялостната си общополезна роля, Короната трябва преди всичко да обединява, а не да разделя!

И ние Му повървахме!

Годината бѣше 1995. Деньтъ 12 Декември.

Въ отговоръ на 101 интелектуалци

ТОЙ КАЗА

Погрешно би било да се гледа на моето евентуално присъствие през призмата както на архаичните политически предрасъдъци, така и на илюзорните очаквания. Чувствам, че установяването на твърди позиции у някои политици ги превръща в заложници на постоянния им електорат и с това не допринасят за постигането на националното помирение. Без него нещата не могат да се подобрят, а аз съм твърдо убеден във възможностите на народ като нашия, ако бъдат поставени интересите на България над личните!

И ние Му повървахме!

Годината е 1996. Месецьтъ Мартъ. Въ интервю за в. “Труг” на загаденъ въпросъ че Неговото име се свързва като евентуаленъ примеръ или президентъ, а защо не и царъ.

ТОЙ КАЗА

Въпросът е, че ако си цар или крал и станеш президент, преди всичко е комплицирано, но също така е и известна жертва. Защото преимуществата на парламентарен или конституционен цар са неговата обективност и независимост от партийния живот. Това дава престиж на системата.

И ние Му повървахме!

Годината е 1997 (изъ интервюто за в. “Ла Стампа”)

ТОЙ КАЗА

“В моята политическа стратегия не влиза да се намесвам ипровизирано. Ситуацията е толкова драматична, че всяка крачка може да се окаже погрешна. Има такива, които казват: в този момент е много сложно да се променя конституцията, монархията е отживелица. Но доколкото сегашната ситуация няма прецеденти в нашата история, аз бих помолил за вот на доверие и да кажа на българите: “Идвам за четири години като цар. Не се страхувайте, че искам да остана завинаги... Мога да бъда цар по конституция, както сме били в миналото, но ако намирате, че това не е демократично и че има избран президент, а не цар, тогава дайте ми мандат за четири години и ако нещата не потрѣнат, забравете за мен.”

И ние Му повървахме!

Годината е 1998. По поводъ 90 години отъ обявяване независимостта на Царство България въ обръщение къмъ българския народъ

ТОЙ КАЗА

Царската институция е нагпартийна и независима. Както и друг път съм заявявал, Царят няма партия. Но е готов да подкрепи всички политически дейци, които работят за доброто на България. Ето защо апелирам, както и във Велико Търново миналата година, за обединяване на усилията и постигане на един действащ политически плурализъм. Тогава думите ми бяха тенденциозно интерпретирани с цел да се злепостави институцията, която българският народ ми отреди още през 1943 година да представлявам. Днес този мой апел е още по-актуален.

Пожелавам нови успехи на ръководителите на държавата, за да се справят с тежката задача за постигане на пълната демократизация и просперитета на нашето общество!"

Магрид, 22 септември 1998 г.

Симеон II

И ние Му повървахме!

Годината е 1999. По поводъ 120 години отъ приемане на Търновската конституция
НВ СИМЕОНЪ II КАЗА

Вярвайте ми, драги сънародници, имам доста широк мироглед и дълъг опит по международните въпроси. България се нуждае от една ефикасна формула, с която да можем да посрещнем последиците от кризата, която засенчва хоризонта ни. Западът трябва да предостави конкретен план за стопанското реконструиране на цялата зона, засегната директно или индиректно от конфликта, както и да се ангажира с конкретни мерки, които веднага да ни компенсират за изолацията, която ни налага войната. Прагматизмът, а не догматизмът, може да вдигне на крака една страна. Мирът, взаимното съжителство, диалогът, солидарността в името на Родината са стойностите, които ще консолидират нашето общество. Нека бъдем конструктивни, залагайки на консенсуса там, където е необходимо.

Магрид, април 1999 г.

Симеон II

И ние Му повървахме!

Годината е 2000. Деньтъ е 24 Августъ. Въ връзка съ 57-та годишнина отъ смъртта на царь Борисъ III, НВ Царь Симеонъ II въ обръщението си къмъ присъстващиятъ на поклонението въ Рилския манастиръ

ТОЙ КАЗА

Мисля, че няма нищо по-хубаво от любовта към отечеството и едва ли има по-добър общ знаменател от този лозунг и мисля, че това е в сърцето на всички ни - републиканти, монархисти, симеоновисти, ако щете: всички сме си преди всичко българи и нека с тази мисъл да си тръгнете по далечните краища на България, откъдето сте дошли и сте имали добрината да дойдете днес..."

И ние Го послушахме!

Годината е 2001. Обръщение на Негово Величество къмъ българския народъ. Въ него
ТОЙ КАЗА

В продължение на световната си история нашият народ преживя не само държавно величие, завиден духовен и материален прогрес, но и векове на чуждо владичество, мрак и насилие. Най-забележителното е, че през всички тези периоди той не загуби националните си и общочовешки морални и нравствени ценности, своята идентичност и духовен потенциал, упованието си в историческото си минало и стремежа си към духовно и материално възможване. Това спаси България и я върна към живот дори и след най-тежките изпитания.

В наши ръце е да извършим подобен на този подвиг, и превъзможвайки всички трудности да превърнем Родината си в модерна и комфортна страна!

Ще прибавя, че в държавата на българските ханове и царе не е било познато етническо или религиозно преследване. Достоянство, което в определен смисъл е изключително явление и прави чест на българите.

Скъпи съотечественици от Родината и извън пределите ѝ,

Пожелавайки ви здраве и успех за вас и семействата ви през Новата Година, държа да ви уверя, че от 50 години насам ви разбирам и съм близо до вас. Знам дълга, който провидението и най-демократичната за онова време конституция, създадена от нашия народ, са ми възложили и бъдете сигурни, че няма да му изменя. През целия ми живот в изгнание най-висш мой блян е бил благоденствието на Отечеството ни. Ще продължа и в бъдеще по всеки подходящ начин да му служа без колебание, защото вярвам в българския народ!

Нека всички заедно, без разлика на идеи, религия и етническо произхождение работим за възраждането на една нова България, намерила своето пълноправно място в Европа.

Честита Нова Година!

И ние Му повървахме!

Годината е 2001. Денътъ 6 априлъ. Частътъ 12 по обѣгъ

ТОЙ КАЗА

Мои сънародници!

С това обръщение към вас поставям началото на "Национално Движение Симеон II" в името на три принципни цели:

Първо: бърза и качествена промяна в стандарта на живот у нас чрез постигане на функционираща пазарна икономика в съответствие с критериите на Европейския съюз за членство и чрез увеличаване на потока от инвестиции в България на сериозния световен капитал. Готов съм да предложа схема от икономически мерки и социално-икономическо партньорство, посредством които не по-късно от 800 дни прочутото българско трудолюбие и предприемчивост ще променят живота ви.

Второ: скъсване с политическата партизанищина и обединяване на българската нация около изконните ни идеали и ценности, които са съхранили величието ѝ през хилядолетната ни история.

Трето: въвеждане на правила и институции, насочени към премахване на корупцията, която се е превърнала в главен враг на България, обричайки народа ни на бедност и отблъсквайки жизнено необходимия чуждестранен капитал.

Уверен съм, че голямото начало и кръщението на "Национално Движение Симеон II" ще стане на парламентарните избори чрез упражняването на гражданския ви дълг и право на глас. Гласувайки за Движението, вие ще сте истинските му създатели, а избраните депутати - изпълнители в Парламента, неговите цели и идеали.

Движението, което предлагам, не е коалиция на съществуващи партии, нито на политически лидери.

Драги сънародници,

Осъзнавам напълно отговорността, която поемам с днешното обръщение към вас. Избрах този най-труден път, защото съм убеден, че е единственият за постигането на ново българско духовно и икономическо Възраждане.

Твърди се, че току-що приетият закон за партиите бил предназначен да попречи да ме последват в промяната, която днес ви предлагам. Не желая да допусна, че това е възможно в една развиваща се европейска демокрация.

С нетърпение очаквам новите ми срещи с вас. Този път те ще бъдат не само срещи на надеждата, но и на решимостта и готовността за промяна.

За мен в този исторически момент да бъда лидер има смисъл единствено, ако работя за всички. Моята сила е във Вашата подкрепа! Заедно ще успеем, тъй като "Съединението прави силата".

Бог да ни помага!

Симеон II

И ние Му повървахме, като Му дадохме масово своя вотъ на говърне!

Сладък живот на държавни (народни) разноски

Въ преходния период между тоталитаризъмът и пазарната икономика българският народ бѣ призованъ “съ малко, но завинаги” да сложи на държавното кормило демократичнитѣ сили.

На този призивъ народътъ се отзова и съ “много”, но по тѣхна вина, “закратко” имъ видѣ смѣтката. Макаръ и унищожително бити, тѣ прогължаватъ да ни внушаватъ, че сж постигнали неумовѣрно много, че на победилото НДСВ оставятъ просперираща държава съ стабилна икономика и още по-стабиленъ левъ, партниращъ на германската марка...

Несъмнено за проспериращата икономика и стабилния левъ сж положени много трудъ и усилия отъ страна на управляващитѣ и особено отъ парламентарното мнозинство на СДС.

Смѣтната палата леко откряна забесата за действителнитѣ харчове и то не за луксознитѣ автомобили, за многобройнитѣ имъ платени съветници и сътрудници, не за депутатскитѣ имъ кюфтета, а за прозаичнитѣ имъ загранични командировки, съ които сж “стабилизирали” икономиката и лева ни.

Смѣтната палата констатира, че депутатитѣ отъ 38-то ОНС взематъ 5 и 3-кратенъ размѣръ отъ фиксираниѣ за страната дневни разходи въ чужбина. Освенъ това тя констатира, че шефътъ на парламента Йорданъ Соколовъ е летѣлъ 52 пѣти въ чужбина и почти навсѣкжде е придружаванъ отъ съпругата си Ева Соколова. 150 дни отъ мандата си Соколовъ е прекаралъ въ чужбина, обиколилъ е надъ 30 държави, отъ които нѣкои по два и три пѣти. Следъ него е депутатътъ Асенъ Азовъ съ 67 дни задъ граница, трети е Лъчезаръ Тошевъ съ 58 дни и пр.

Фрапантна е многобройната депутатска експедиция въ Индия (страна, отъ която изключително много зависи нашата добра икономика). Въ тази 10-дневна командировъчна екскурзия, водена отъ Йорданъ и Ева Соколови, взематъ участие Екатерина Михайлова, Ал. Праматарски, Ив. Куртевъ и още редица депутати. Тѣ сж престояли само два дни въ Делхи, а повечето време въ индийския курортъ Гоа, където сж бистрили българската икономика и просперитетътъ! Депутатитѣ сж били придружавани отъ 5 наши бодигардове, лѣкаръ, пресаташе, секретарка и преводачка отъ английски???

Въ 122-годишната история на нашия пар-

ламентъ нѣма другъ примѣръ за такива пжтешествия на държавни (народни) разноски и за съпруга, толкова често да е сподѣляла представителнитѣ функции на мъжа си. Воаяжитѣ отъ Индия до Канада, презъ Китай, Армения, Кувейтъ, Ливанъ, Кипъръ и т.н. сж фрапантенъ примѣръ на разточително харчене на народни пари.

Тукъ му е мѣстото да цитираме историка Иванъ Йовковъ, който на стр. 342, томъ 1 отъ книгата си “Хроника на едно царуване”, пише: “...Царъ Борисъ прекарва първитѣ осемъ години отъ царуването си въ пълна изолация отъ външния свѣтъ. Той дори не отива на сватбата на сестра си Надежда... Презъ юли 1926 г. за първи пжтъ той заминава за чужбина, като за свой замѣстникъ оставя Министерския съветъ - не министъръ-председателя, каквато е обичайната практика.” И безъ да пжтува изъ чужбина, извежда страната ни въ икономическо отношение на шесто мѣсто въ Европа.

Въ допълнение на горното **Смѣтната палата се добира до факти, отъ които е видно, че администрацията на 28-то ОНС не закупува авиобилетитѣ, за многобройнитѣ пжтувания, отъ агенция “Балканъ”, а отъ агенция “Макландъ”, която дава отъ 10 до 15% комисионна, което влиза прѣко въ джоба на нѣкого.** Докато билетъ до Страсбургъ и обратно е струвалъ само 500 долара, отъ “Макландъ” се е закупувалъ за 1530 долара. Депутатътъ ни Асенъ Азовъ е пжтувалъ до Римъ, а оптамъ презъ Атина за София за 992 долара, а депутатътъ ни Иванъ Ивановъ е пжтувалъ само до Тирана срещу 1118 долара???

Смѣтната палата изнася фактитѣ, че за 1997 г. парламентътъ ни за командировки е похарчилъ 652 644 лв. Презъ 1998 г. тѣ ставатъ 1 266 189 лв., презъ 1999 г. - 1 396 602 лв., и презъ 2000 г. - 1 823 095 лв.

Налага се пакъ да цитираме историка Иванъ Йовковъ, който на стр. 364 отъ томъ първи на своята книга “Хроника на едно царуване” пише: “на 1927 г., 31 декември приемътъ (новогодишниятъ) започна въ 19,30 ч. и продължи до полунощ. Имайки опита отъ предишната година, по-предвидливитѣ предварително сж си похапнали, защото знаятъ, че не сж повикани на къорсофра.” За разлика отъ нашитѣ депутати, които съ ясноното съзнание сж били на “къор пжтуване”.

Стало СТАЛЕВЪ

Дай Богъ, българскиятъ народъ все тъй могъществено да се възпламенява

Има дни въ календара ни, които сж историческата ни паметъ, гордостта и славата на българина, изворъ на достойно самочуввие и национална гордостъ. Шести септември е день, който ни връща въ онѣзи паметни дни, въ които българинътъ е показалъ чудеса отъ храбростъ въ изпълнението на патриотичния си дългъ къмъ народъ и родина.

“Войници, ето вече 5-6 години какъ сме на служба въ изкуствено създадената източна Румелия, която е прѣко подвластна на Султана. Никой отъ насъ не е заклеванъ въ защита на отечеството. Тази нощъ на менъ се пада честта да ви поведя противъ турското правителство, противъ неправдата. Заклевамъ се, че ние ще изпълнимъ дълга си къмъ отечеството! Да живѣе съединена България!” Съ тѣзи думи генералъ Данаилъ Николаевъ възпламенява сърдцата на войсковитѣ части, отправени къмъ Пловдивъ, за да извършатъ великъ патриотиченъ актъ - Съединението на несправедливо раздѣлената ни отъ Берлинския договоръ татковина. “Въ тази сждбоносна минута вие не сте вече султански войници, а храбри български лъвове на Съединена България!” Заветни думи, вълнуващъ трогателенъ моментъ, породилъ неописуемъ възторгъ. И, разбира се, войницитѣ се втурватъ да цѣлуватъ българското знаме, подъ което сж готоиви да положатъ живота си за щастието, величието и прогреса на отечеството си. Героитѣ отъ Съединението, и цѣлъ Пловдивъ следъ тѣхъ, запѣватъ патриотичната опълченска пѣсенъ “Напредъ, напредъ, за слава на бойното поле”. Градътъ се оглася отъ възгласитѣ “Да живѣе Съединението! Честитъ възгласъ на радостъ и възторгъ, изтръгнати дълбоко отъ сърдцето, свидетелство за това, че малка България е силна, когато сама изправи ръстъ въ защита на националнитѣ си интереси, безъ външна намеса и задължаваща помощъ, но само съ цѣлъ единъ народъ задъ себе си. Изпадналъ въ възторгъ отъ нечуваната и невиджана храбростъ и безстрашие, сжщиятъ този генералъ ще изрече силнитѣ думи, заветни пожелания за българина: “Дай Богъ, българскиятъ народъ все тъй могъществено да се възпламенява”.

Пловдивъ записа името си въ славната ни история. Провъзгласено въ града на тепетата, Съединението на Княжество България и Източна Румелия бѣ дѣло на безкористо родолюбиви, смѣли мъже и жени отъ всички краища на родината ни. Безчетъ сж имената имъ, но нека споменемъ само нѣкои: Захари Стояновъ, бесарабскиятъ българинъ Д. Петковъ, македонецътъ Д. Ризовъ, Чардафонъ, годеницата му Н. Шилева и безспорно пловдивскитѣ сподвижници на В. Левски, начело съ бай Иванъ Арабаджията. Съединението стана реалностъ за наша радостъ, гордостъ и честь. Разгнѣвеността отъ неправдата, бликналата яростъ, безмѣрната любовъ къмъ народъ и Родина изтръгватъ силата и храбростта на борцитѣ за Съединението. Всеотдайността на правото дѣло, излѣлата се на 5 срещу 6 септември 1885 г. национална енергия изумиха европейския дипломатъ, който възкликва: “Една Германия може да чака 100 години за своето обединение, а българитѣ не могатъ да чакатъ и 10...”

Съединението е обявено. Съставена е и листата на временното правителство. Въ историята ни влизатъ имената на достойни българи: д-ръ Странски, д-ръ Чомаковъ, майоръ Николаевъ, Райчо Николовъ, Захари Стояновъ, Д. Юруковъ, Г. Данчевъ. А. Самоковецъ, Й. Груевъ и Г. Беневъ. Княжеската прокламация къмъ българския наиродъ гласи: “Като имамъ предвидъ благо на българския народъ, неговото горещо желание да се слепятъ дветѣ български държави въ една и постигнаето на историческата задача, азъ признавамъ Съединението за станало и приемамъ отсега нататкъ да се именувамъ князь на Северна и Южна България.”

Кой недостоенъ българинъ замѣсти празничния день 6 септември съ недостойния да бжде такъвъ 9 септември? Истината, правдата рано или късно излизатъ наяве. Българинътъ не е “елементаренъ и простъ”. Проявенитѣ отъ него качества по време на Съединението сж моралната ни гордостъ и честь българска. На тѣхъ да отдадемъ заслужена почитъ и уважение на възстановения празниченъ день 6 септември. Защото Съединението спечели на България европейска възхита и уважение.

Елена ВАЧЕВА, Хасково

Резултати от парламентарните избори на 17 юни 2001

Народни представители

1 избирателен район - Благоевград		4 избирателен район - Велико Търново	
ОДС	Елиана Стоименова Масева	ОДС	Димитър Иванов Абаджиев
ОДС	Росица Георгиева Тоткова	ОДС	Димитър Цветков Йорданов
КБ	Костадин Стоянов Паскалев	КБ	Бойко Стефанов Великов
КБ	Александър Стоянов Арабаджиев	КБ	Кръстьо Илиев Петков
НДСВ	Снежана Великова Гроздилова	НДСВ	Мариана Йонкова Костадинова
НДСВ	Величко Стойчев Клингов	НДСВ	Сийка Недялкова Димовска
НДСВ	Станимир Янков Илчев	НДСВ	Христо Любенов Георгиев
НДСВ	Марина Борисова Дикова	НДСВ	Владимир Иванов Димитров
НДСВ	Адриана Георгиева Брънчева	НДСВ	Светлин Илиев Белчилев
ДПС	Арсо Бинков Манов		
2 избирателен район - Бургас		5 избирателен район - Видин	
ОДС	Петър Стоилов Жотев	ОДС	Александър Великов Маринов
ОДС	Георги Костов Станилов	КБ	Михаил Райков Миков
КБ	Георги Седефчов Първанов	НДСВ	Нина Стефанова Чилова
КБ	Тодор Костов Бояджиев	НДСВ	Цветан Петров Ценков
КБ	Любомир Пенчев Пантелеев		
НДСВ	Соломон Исак Паси	6 избирателен район - Враца	
НДСВ	Златка Димитрова Бобева	ОДС	Асен Йорданов Агов
НДСВ	Атанас Петров Василев	КБ	Георги Тодоров Божинов
НДСВ	Мирослав Петров Севлиевски	КБ	Евгения Тодорова Живкова
НДСВ	Илчо Георгиев Дуганов	НДСВ	Веселин Витанов Близнаков
НДСВ	Алеко Константинов Кюркчиев	НДСВ	Тошо Костадинов Пейков
ДПС	Осман Ахмед Октай	НДСВ	Лиляна Калинова Кръстева
ДПС	Несрин Мустафа Узун	НДСВ	Марина Пенчева Василева
3 избирателен район - Варна		7 избирателен район - Габрово	
ОДС	Надежда Николова Михайлова	ОДС	Евдокия Иванова Манева
ОДС	Христо Йорданов Кирчев	КБ	Татяна Дончева Тотева
ОДС	Николай Евтимов Младенов	НДСВ	Диляна Николова Грозданова
ОДС	Благой Николаев Димитров	НДСВ	Тодор Найденов Костурски
КБ	Петър Владимиров Димитров		
КБ	Андрей Лазаров Пантев	8 избирателен район - Добрич	
НДСВ	Николай Василев Василев	ОДС	Димитър Енчев Камбуров
НДСВ	Борислав Николов Ралчев	НДСВ	Енчо Вълков Малев
НДСВ	Анелия Христова Атанасова	НДСВ	Антония Стефанова Първанова
НДСВ	Наско Христов Рафайлов	ДПС	Ахмед Демир Доган
НДСВ	Радослав Николов Коев	ДПС	Джевдет Ибрям Чакъров
НДСВ	Стефан Атанасов Минков	ДПС	Ахмед Юсеин Юсеин
НДСВ	Иван Тодоров Козовски	ДПС	Рамадан Байрам Аталай
НДСВ	Алекси Иванов Алексиев	9 избирателен район - Кърджали	
		ДПС	Ремзи Дурмуш Осман
		ДПС	Лютви Ахмед Местан

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕН ФРОНТЪ, Инк.

ДПС Юнал Тасим Тасим
ДПС Исмет Яшаров Саралийски
ДПС Мехмед Мехмед Дикме

10 избирателен район - Кюстендил

ОДС Стойчо Тодоров Кацаров
КБ Иво Първанов Атанасов
НДСВ Елка Панчова Анастасова
НДСВ Ваня Крумова Цветкова
НДСВ Борислав Георгиев Владимир

11 избирателен район - Ловеч

ОДС Владислав Борисов Костов
КБ Янаки Боянов Стоилов
НДСВ Стела Димитрова Ангелова-Банкова
НДСВ Димитър Илиев Димитров
НДСВ Даринка Христова Станчева

12 избирателен район - Монтана

ОДС Иван Георгиев Иванов
КБ Тома Янков Томов
КБ Васил Тодоров Калинов
НДСВ Борислав Любенов Великов
НДСВ Клара Петкова Петрова
НДСВ Маргарита Василева Кънева

13 избирателен район - Пазарджик

ОДС Екатерина Иванова Михайлова
ОДС Панайот Борисов Ляков
КБ Георги Георгиев Пирински
КБ Бойко Илиев Рашков
НДСВ Милена Иванова Милотинова-Колева
НДСВ Надка Радева Пангарова
НДСВ Николай Николаев Николов
НДСВ Валентин Николов Милтенов
НДСВ Пенка Иванова Пенева

14 избирателен район - Перник

ОДС Валентин Илиев Василев
КБ Бриго Христофоров Аспарухов
НДСВ Явор Тодоров Милушев
НДСВ Марианна Борисова Асенова
НДСВ Теодора Георгиева Якимова-Дренска

15 избирателен район - Плевен

ОДС Венцислав Василев Върбанов
ОДС Васил Богданов Василев
КБ Румен Йорданов Петков
КБ Бойко Кирилов Радов

КБ Радослав Георгиев Илиевски
НДСВ Венко Митков Александров
НДСВ Анелия Йорданова Мингова
НДСВ Димитър Иванов Стефанов
НДСВ Александър Христов Филипов
НДСВ Петко Димитров Ганчев

16 избирателен район - Пловдив град

ОДС Иван Йорданов Костов
ОДС Васил Димитров Паница
ОДС Борислав Димитров Китов
КБ Благовест Христов Сендов
КБ Огнян Стефанов Сапарев
НДСВ Милен Емилов Велчев
НДСВ Владимир Михайлов Дончев
НДСВ Нина Христова Радева
НДСВ Валери Димитров Цеков
НДСВ Йордан Николов Памуков

17 избирателен район - Пловдив окръг

ОДС Муравей Георгиев Радев
ОДС Йордан Иванов Бакалов
КБ Петър Василев Мутафчиев
КБ Гиньо Гочев Ганев
КБ Борислав Михайлов Борисов
НДСВ Нонка Дечева Матова
НДСВ Пламен Неделчев Моллов
НДСВ Гергана Христова Грънчарова
НДСВ Кирил Станимиров Милчев
НДСВ Димитър Кателийчев Пейчев
НДСВ Николай Петров Бучков
НДСВ Рупен Оханес Крикорян

18 избирателен район - Разград

ОДС Никола Джипов Николов
НДСВ Ирена Иванова Маринова-Варадинова
НДСВ Камен Стоянов Влахов
ДПС Емел Етем Тошкова
ДПС Хасан Ахмед Адемов

19 избирателен район - Русе

ОДС Иво Севдалинов Цанев
ОДС Теодора Димитрова Константинова-Гайдова
КБ Сергей Дмитриевич Станишев
НДСВ Меглена Щилиянова Кунева
НДСВ Даниел Василев Вълчев
НДСВ Теодора Владимирова Литрова

НДСВ Николай Цветанов Чуканов
НДСВ Анели Гинчева Чобанова

20 избирателен район - Силистра

НДСВ Силвия Петрова Нейчева
НДСВ Борислав Бориславов Цеков
ДПС Кемал Еюп Адил
ДПС Хюсеин Ниязи Чауш

21 избирателен район - Сливен

ОДС Марио Иванов Тагарински
КБ Асен Димитров Гагаузов
КБ Евгени Захариев Кирилов
НДСВ Коста Димитров Цонев
НДСВ Атанас Крумов Додов
НДСВ Коста Георгиев Костов
НДСВ Кръстанка Атанасова Шаклиян

22 избирателен район - Смолян

ОДС Веселин Борисов Черкезов
КБ Николай Георгиев Камов
НДСВ Георги Петров Петканов
НДСВ Людмил Славчев Симеонов

23 избирателен район - София 1

ОДС Мария Иванова Спасова-Стоянова
ОДС Кина Симеонова Андреева
ОДС Владимир Стоянов Джаферов
ОДС Георги Стефанов Панев
ОДС Димитър Лазаров Игнатов
КБ Румен Стоянов Овчаров
КБ Любен Йорданов Петров
НДСВ Пламен Александров Панайотов
НДСВ Румяна Денева Георгиева
НДСВ Ралица Ненчева Агайн
НДСВ Петя Илиева Гегова
НДСВ Мария Иванова Ангелиева-Колева

24 избирателен район - София 2

ОДС Йордан Ангелов Нихризов
ОДС Светослав Денчев Лучников
ОДС Георги Любенов Хубенов
ОДС Иван Николаев Иванов
КБ Стефан Ламбов Данаилов
КБ Георги Чавдаров Анастасов
НДСВ Любка Василева Качакова
НДСВ Долорес Борисова Арсенова
НДСВ Иван Ганчов Искров
НДСВ Йордан Мирчев Митев

НДСВ Румяна Цанкова Станоева

25 избирателен район - София 3

ОДС Александър Манолов Праматарски
ОДС Евгений Стефанов Бакърджиев
ОДС Лъчезар Благовестов Тошев
ОДС Николай Симеонов Николов
КБ Весела Николаева Лечева
КБ Ирина Георгиева Бокова
НДСВ Огнян Стефанов Герджиков
НДСВ Калоян Йончев Нинов
НДСВ Камелия Методиева Касабова
НДСВ Николай Аврамов Свиначков
НДСВ Георги Веселинов Пасков
НДСВ Борислав Георгиев Спасов

26 избирателен район - София окръг

ОДС Анастасия Георгиева Димитрова-Мозер
КБ Младен Петров Червенияков
КБ Александър Димитров Паунов
НДСВ Весела Атанасова Драганова
НДСВ Валери Георгиев Димитров
НДСВ Христина Георгиева Петрова
НДСВ Мариус Цаков Цаков
НДСВ Константин Любенов Пенчев

27 избирателен район - Стара Загора

ОДС Йордан Георгиев Соколов
ОДС Стефан Николаев Мазнев
ОДС Моньо Христов Христов
КБ Емилия Радкова Масларова
КБ Стоян Илиев Александров
КБ Йордан Стоянов Димов
НДСВ Димитър Милков Ламбовски
НДСВ Емил Илиев Кошлуков
НДСВ Атанас Димитров Щерев
НДСВ Петя Великова Божикова
НДСВ Христо Атанасов Механдов

28 избирателен район - Търговище

КБ Атанас Атанасов Папаризов
НДСВ Стамен Христов Стаменов
ДПС Касим Исмаил Дал
ДПС Четин Хюсеин Казак

29 избирателен район - Хасково

ОДС Евгени Стефанов Чачев
КБ Ангел Петров Найденов
КБ Петър Иванов Агов
НДСВ Милена Костова Паунова

БЪЛГАРСКИ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

НДСВ	Валентин Иванов Церовски	ДПС	Юнал Саид Лютфи
НДСВ	Господин Христов Чонков	ДПС	Наим Иляз Наим
НДСВ	Димчо Анастасов Димчев		
ДПС	Мустафа Зинал Хасан		

31 избирателен район - Ямбол

30 избирателен район - Шумен

КБ	Димитър Стоянов Дъбов	ОДС	Михаил Рашков Михайлов
НДСВ	Юлияна Дончева Петкова	КБ	Любен Андонов Корнезов
НДСВ	Светослав Иванов Спасов	НДСВ	Пламен Димитров Кенаров
НДСВ	Борислав Славчев Борисов	НДСВ	Мария Вердова Гигова
		НДСВ	Таня Стоянова Димитрова

На 5 юли 2001 г. в София бѣ открито 39-то Народно събрание

На първото заседание бѣше избрано ръководство на 39-тото Народно събрание и формиране на парламентарните групи, чийто съставъ е, както следва:

Председател на парламента — проф. Огнянъ ГЕРДЖИКОВЪ — НДСВ

Зам.-председатели:

г-жа Камелия КАСАБОВА — НДСВ;

г-н Юнал Лютфи — ДПС;

г-н Асен АГОВ — ОДС;

проф. Блавестъ СЕНДОВЪ — БСП.

Председател на парламентарната група на НДСВ — Пламенъ ПАНАЙОТОВЪ

Председател на парламентарната група на ОДС — Надежда МИХАЙЛОВА

Председател на парламентарната група на Коалиция „За България“ — Георги ПЪРВАНОВЪ

Председател на парламентарната група на ДПС — Ахмедъ ДОГАНЪ

Общи данни:

1. Население на България по време на изборитѣ	8 235 105
2. Граждани, имащи право на гласъ	6 916 151
3. Въ основните изборни списъци регистрирани	6 874 668
4. Въ допълнителните изборни списъци регистрирани	41 483
5. Отъ имащите право на гласъ гласували	4 608 289 (66,63%)
6. По основните избирателни списъци	4 608 135
7. По допълнителните избирателни списъци	154
8. Отъ имащите право на гласъ негласували	2 307 862 (33,37%)

Подадени гласове за партии и коалиции, имащи парламентарно присъствие въ 39-то Народно събрание

1. Национално движение Симеонъ Втори (НДСВ)	1 952 513	28,23%
2. Обединени демократични сили (ОДС)	830 338	12,00%
3. Българска социалистическа партия (БСП)	783 372	11,33%
4. Движение за права и свободи (ДПС)	340 510	10,05%

Процентъ отъ гласувалитѣ

1. Национално движение Симеон Втори	42,37%
2. Обединени демократични сили	18,02%
3. Българска социалистическа партия	17,00%
4. Движение за права и свободи	7,39%

**НА ВНИМАНИЕТО НА ПРЕЗИДЕНТА
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
МИНИСТЪРЪ-ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
ГЛАВНИЯ ПРОКУРОРЪ****Декларация-апелъ**

Разтревожени и възмутени сме отъ съобщението, че градъ Пранець издига паметникъ на своя съгражданинъ Тодоръ Живковъ.

Близкитѣ на всѣки покойникъ иматъ неоспоримо право да поставятъ паметникъ на гроба му.

Жителитѣ на Пранець могатъ да изпитватъ чувство на благодарностъ къмъ своя съгражданинъ за придобивкитѣ, които като държавенъ и партиенъ глава е осигурилъ за родния си градъ.

Но за историята и бжднитѣ поколѣния **Тодоръ Живковъ не е само жителъ на Пранець. Той е прѣкъ виновникъ за:**

- **масови убийства** безъ съдъ и присъда следъ 9 септември 1944 г. специално за Софийска област - автомобилитѣ на смъртъта, които извеждаха всѣка вечеръ отъ "Славянска беседа" обреченитѣ хора на разстрелъ;

- **концлагеритѣ** за периода 1956-1963 г., по време на които бѣха ограбвани, изселвани, изтезавани и убивани много хиляди български граждани;

- **двукратното предлагане на Отечеството ни въ гаръ на московскитѣ болшевишки сатрапи като 16-та република на "нерушимия" СССР;**

- **дълговременното тиранично управление на България като партиенъ и държавенъ глава, за който периодъ 38-то НС на Република България реши, че управляващиятъ комунистически режимъ е билъ престѣпенъ.**

Затова апелираме къмъ гражданитѣ на Пранець да не се увличатъ въ "локаленъ патриотизъмъ" и да мислятъ и оценяватъ нѣщата и хората като граждани на общото ни Отечество България.

Тодоръ Живковъ нѣма право на общественъ паметникъ въ Родината ни!

Българската общественостъ още не е отгала справедливостъ къмъ жертвитѣ на полувѣковното комунистическо терористично господство. Въ по-голѣмата частъ въ моя периодъ Тодоръ Живковъ бѣ най-висшиятъ партиенъ и държавенъ ръководителъ. **Ние всички ежедневно тѣпчемъ земята надъ хиляди безкрѣстни гробове.** А днешнитѣ привърженици на партията - убийца и поробителка на собствения си народъ, не само нѣматъ чувство за отговорностъ и морална сила поне да се извинятъ за извършенитѣ престѣпления, а гръзватъ да вдигатъ паметникъ на главния виновникъ за тия престѣпления.

Този актъ ние преценяваме като провокация срещу морала и достойнството на нашия народъ, провокация срещу гражданския миръ въ страната.

СПРЕТЕ!

София, 26 августъ 2001 г.

1. Съюзъ на репресиранитѣ следъ 9 септември 1944 г.
2. Съюзъ на репресиранитѣ въ България
3. Съюзъ "Истина"
4. Съюзъ на възпитаниците на ВНВУ, ШЗО и родолюбивото запасно войнство
5. Демократиченъ съюзъ на пенсионеритѣ
6. Съюзъ на безпартийнитѣ

Б.Р. Българскиятъ националенъ фронтъ, Инк. се пресеждавява къмъ горния апелъ.

Изъ чуждия печатъ

Реформи въ Международния валутенъ фондъ (МВФ)?

THE WALL STREET JOURNAL TUESDAY, JULY 3, 2001

На Международния валутенъ фондъ (МВФ) не липсваха голѣми амбиции, когато се пресъздаде, следъ срутването на монетарната система отъ Бретонъ Вудсъ отъ 1941 г. МВФ бѣ основанъ 27 години преди Бретонъ Вудсъ, като кредиторъ на страни, нуждаещи се отъ чужда валута. Следъ 1941 г. той си постави по-голѣма задача: да ръководи свѣта.

Това би било добре, ако се правѣше както трѣбва. Но за съжаление натрупаха се много оплаквания отъ глобалното ръководство на МВФ. Валутното срутване въ Азия, както и това на руската рубла, бразилската девалвация, а напоследъкъ и турската банкова криза сж свързани съ дейността на агенцията, която би трѣбвало да допринесе за глобаленъ финансовъ стабилитетъ.

Човекътъ, предъ когото сега се трупатъ тѣзи оплаквания, е 58-годишниятъ германецъ Хорстъ Кьолеръ, който отъ 14 месеца е директоръ на МВФ. Той има значителен опитъ въ разрешаване на проблеми.

Г-нъ Кьолеръ сега обикаля свѣта, като изследва процедуритѣ на МВФ за даване на заеми, за да разбере какво не е въ редъ. Едно нѣщо, което той установи, е, че условията, поставени на получателитѣ на заеми, сж често много подробни и политически нереални. Г-нъ Кьолеръ не желае да изостави "условността", но би желалъ тя да бжде концентрирана на финансовия секторъ. Това звучи много по-реалистично, отколкото амбициознитѣ усилия на неговитѣ предшестеници да "ремонтиратъ" цѣлата икономика. Въ края на краищата МВФ е единъ видъ банка. Ако неговитѣ 1100 икономисти въ Вашингтон искат да дадатъ полезни съвети на държавници отъ нации въ нужда, то тѣ би трѣбвало да бждатъ финансови съвети.

Whither the IMF?

When the International Monetary Fund reinvented itself after the collapse of the Bretton Woods monetary system in 1971, it didn't lack for ambition. It had started life with Bretton Woods 27 years earlier as a lender to countries temporarily short of foreign exchange. After the 1971 collapse, it gave itself a somewhat larger task: running the world.

That would be OK if done well. But as readers of these pages will be aware, loud complaints about the IMF's global manage-

complained that the IMF wanted them to end sugar industry protections even though there are worse offenders in the sugar trade, including the U.S.

Mr. Koehler doesn't want to abandon "conditionality," but he hopes to make it more "focused" on the financial sector. That sounds more realistic than the ambitious efforts of his predecessors to overhaul entire economies. After all, the IMF is a bank, of sorts. If its 1,100 economists in Washington have any useful advice to give leaders of financially troubled nation-states, surely it would have to do with finance.

Mr. Koehler says he admires the new U.S. Treasury Secretary, Paul O'Neill, be-

Global View

By George Melloan

Кьолеръ говори съ уважение за новия финансовъ министъръ на САЩ Полъ О'Нийлъ, тъй като бившиятъ шефъ на "Алкоа" гоиде отъ реалния секторъ, а не отъ финансовия. Шефътъ на МВФ смѣта, че реалниятъ и финансовиятъ секторъ на глобалната икономика сж откъснати единъ отъ другъ и той би искалъ да попълни цепнатината.

Той е правъ. Нормално, финансиситѣ главно организиратъ капитали за икономическа експанзия. Ценни книжа и банкови заеми бѣхз използвани за строежъ на нови фабрики, здания, пѣтица и др. Но въ днешно време на деривати и валутни сдѣлки, глобалнитѣ банкери живѣятъ въ единъ свѣтъ на свободно размѣнна търговия на валути и арбитражи, вмѣсто да изпълняватъ ролята си въ опредѣляне на кредитната стойностъ на евентуални клиенти. Финансовитѣ институти наистина отчасти сж се отдалечили отъ реалната икономика. Но за да се върне този балонъ обратно на земята, трѣбва нѣщо да се направи. Единъ начинъ би билъ да се намали количеството на долари, въртящи се въ свѣта. Икономиститѣ отъ МВФ въроятно ще се ужасятъ отъ подобно предложение.

Азиатското валутно срутване бѣ отчасти

продуктът на свободно движещите се финанси. Местни банки в тези страни мислеха, че са открили златна мина. Например, финансови компании в Тайланд вземаха на заем долари и йени при изкуствено намалени разменивни курсове и ги влагаха в местна валута, където лихвите бяха по-високи. Това наду цените на недвижими имоти. Когато балонът се спуква, с него пропадна и възможността да се изплащат заемите, взети в твърда валута.

При влизане в длъжност г-н Кьолер настоя за повече независимост на МВФ, така че той да може да вземе решения без влияние от страна на акционерите на фонда за постигане на

политически цели. Но това изглежда като отстраняване на МВФ от действащия свят. МВФ не е лаборатория за изследване на академични теории. Той е един политически орган, ангажиран в това да следи и променя политически решения в страните, които взимат заеми от сръбства, дадени от богатите страни, предимно САЩ.

Така че ако МВФ се реформира, ако въобще това стане, то тази реформа няма да дойде от неговия директор. Ще дойде от един политически процес, главно в САЩ, когато конгресът реши, че заемите американски пари не дават очакваните резултати.

Организационен живот

На 20 май 2001 г. БНФ - клон Чикаго, тържествено чества празника на Светите братя Кирил и Методий. Заслуга за честването има г-н Тодор Пенева, който даде информация за съществуването на паметник на Светите Първоучители. Този паметник се намира в гробището "Queen of Heaven" в предградията Hillside на Чикаго и е построен през 1956 г. от признателни украински емигранти.

Тържеството бѣ открито с вѣжпителните слова на отецъ Грую Цонковъ отъ Българската православна църква "Св. София", следъ което г-нъ Тодоръ Пенева изнесе обстоен докладъ за дѣлото на Светите братя Кирилъ и Методий и историческото значение на техния подвигъ за утвърждаването ни като народъ. Последва прочитъ на стихове отъ г-нъ Здравко Данаиловъ и поднасяне на вѣнецъ на паметника. Най-големъ приносъ за организацията и провеждането на събитието има председателят на БНФ - Чикаго, г-нъ Бориславъ Борисовъ.

На снимката е г-нъ Миро Герговъ помежду националните знамена.

Седмицата на поробените народи в Бъфало, САЩ

Както всяка година, така и тази в САЩ се отпразднува Седмицата на поробените народи. Особено тържествено тя бѣ чествана в гр. Бъфало, щата Ню Йорк, където за десети път бѣ избранъ за председател на комисията председателът на клон на БДФ г-нъ Миро Герговъ. На проведените събрания и манифестации говориха редица представители от 18 националности. Като председател, г-нъ Миро Герговъ говори от името на България, издигайки гласъ срещу все още неликвидирания комунизъм. Честването намѣри широки отзвучи в телевизията и пресата.

Пишатъ ни

Уважаеми г-нь Спасовъ,

Отъ името на семейството ми и лично от менъ моля, приемоте сърдечнитѣ ни поздравления за високата патриотична мисия, съ която сте се нагърбили - Вие и цѣлото издателство на в. "Националенъ подеъмъ", подъ вещото ржководство на директоръ, главенъ редакторъ, редакционенъ съветъ и техническата колегия - по издаване, оформяне и пласиране на тоя животворенъ и душеспасителенъ органъ.

Азъ съмъ особено щастливъ, че отъ неговитѣ страници лъхатъ най-родолюбиви чувства, дълбоко осъзнатъ български патриотиченъ дългъ, високопоучителни статии, свежъ хуморъ, запазенъ въ сърдцата живи, съкровени спомени отъ цвѣтущата и благоденстваща България подъ царската корона въ миналото. Спредъ менъ вестникътъ е необходимиятъ благоденстващъ лжчъ на "новата зора", на "новото време" въ нашата изстрадала Родина. Въ него всички добродетели на християнската цивилизация, всички прогресивни традиции за защита на личната свобода на отдѣлния гражданинъ, всички вродени чувства за национална привързаностъ, любовъ и непрекословна лоялностъ къмъ своя царь - сж отразени въ съдържанието му - като свежъ полъхъ на новъ животъ, надежда и вѣра въ бждещето.

Стискамъ Ви борчески ржката и Ви пожелавамъ щото въ най-скоро време "Националенъ подеъмъ" да стане безспорниятъ центъръ на българското родолюбие и образцова гражданска преданостъ къмъ Бог, Царь и Родина!

Вашъ: Милко Мушмовъ, Монтичело, Илиноисъ

Членове на изборнитѣ комисии въ Чикаго празнуватъ завършването на парламентарнитѣ избори въ Българския културен центъръ въ Чикаго

Очакваниятъ день

Отъ 29 години очаквамъ този день - съ гордостъ да се нарека българинъ. Ние, емигрантитѣ, се надяваме, че най-после ще имаме щастието да видимъ Родината си. Ще можемъ спокойно да се завърнемъ и да видимъ свободна Татковината си. Да видимъ безкръстнитѣ могили на нашитѣ близки и приятели.

Всички се радваме на победния 17 юни. Стига робство и тиранство на червено-синитѣ демократи. Стига имитация и лъжи. Стига сме потъвали въ мръсното и мѣтно блато, кждето ни вкараха лъжедемократитѣ отъ Лукановъ до Костовъ безъ изключение.

Цѣли 12 години ни лъжатъ, че свободата е дошла, че има промѣни въ България, че Западътъ е съ управляващитѣ, а ние тукъ, въ Германия, наблюдаваме съ какви церемонии посрещатъ югославския президентъ, а не нашитѣ.

Дългогодишниятъ политически затворникъ Антонъ Ворошъ, понастоящемъ живѣещъ въ Уиндзоръ, Канада, украси къщата си по случай победата на царь Симеонъ

Обвиняватъ Негово Величество, че въ Националното движение имало комунисти. Азъ питамъ: не бѣше ли така въ правителството на канцлера Колъ, не бѣше ли така следъ смъртъта на Франко въ Испания? На насъ ни трѣбватъ хора да работятъ, а не да лъжатъ. Това не разбраха управляващитѣ като четвърто поколѣние комсомолци и тѣхнитѣ слуги отъ земсовитѣ групи на П. Танчевъ. Българскиятъ народъ достатъчно страда отъ немощия, самоубива се отъ гладъ и мизерия. А правителственитѣ хора се чудѣха какъ да летятъ.

Пожелавамъ на българския народъ всичко друго, но не такава безсрамна демокрация. Сини и червени откраднаха милиарди долари и отвориха тукъ, на Западъ, немалко фирми. Дори презъ турското робство българскиятъ народъ не е билъ икономически по-зле отъ днесъ.

Желая успѣхъ на новото Движение и изразявамъ възторга на всички ни отъ изборната победа. Ние ще

помагаме съ каквото можемъ, за да видимъ отново България такава, каквато я помнимъ и често сънуваме въ емигрантскитѣ си нощи.

Петко АСЕНОВЪ, Германия

Уважаеми г-нь Дърводѣлски,

Г-жа Мери Мерилендъ бѣше така добра да ми покаже сп. "Борба" и в. "Националенъ подемъ", съдържанието на които така силно ме развълнуваха и впечатлиха, че поискахъ да узная повече за Българския Националенъ Фронтъ и всичко, свързано съ вашата дейность. Тѣ запалиха и желанието ми да се включа и помогна съ всички сили на каузата ви.

Когато преди 15 години се установихме въ Ню Йоркъ, въ Америка не се идваше както сега съ грийнъ карти, а трѣбваше да се мине презъ перипетиитѣ на бѣгството, лагеритѣ и обвиненията на слугитѣ на комунистическия режимъ, че напускаяки го, сме "измѣнници на Родината".

Не мога никога да простя на тѣзи, които унищожиха цвѣта на интелигенцията ни, когато завзѣха насила властѣта 1944 г. и провалиха живота на останалитѣ поколения. Не бихъ могла никога да забравя и да простя причинитѣ, които ни пропѣдиха по широкия свѣтъ насъ и толкова други талантливи и надарени българи. Не трѣбва никога да забравимъ несправедливия, жестокъ режимъ и тѣзи, които го създадоха въ скѣпата ни незамѣнима Родина.

Затова бѣше толкова силна болката, която винаги сме изпитвали откакто сме въ Ню Йоркъ, че организация или клубъ, които да олицетворяватъ и популяризиратъ красотата и ценноститѣ на нашия народъ и далечната ни прекрасна Родина липсва.

Българската църква тукъ се оказа удобно прикритие за присвояване и препиране на мръсни пари, владицитѣ и попадийцитѣ, които се появяваха временно, нѣкакъ странно ни приличаха на партийни секретари и пионерски ръководителки. Кой бѣха тѣзи хора, кой ги изпращаше?

Тѣ много явно бѣха пращани отъ сжщитѣ хора, които решаваха кой да бжде въ задграничнитѣ ни посолства, съ една единствена позната целъ - доносничество, присвояване на държавни и частни пари и всѣкакви други престѣпления...

За съжаление всѣка появила се организация, която имаше претенции за работеща въ името на България, издържаше толкова време, колкото бѣше необходимо за създателитѣ и осществяватъ идеитѣ си за лично облагодетелстване, а не за работа по издигане духа на българската общность.

Никой въ Ню Йоркъ не успѣ да създаде клубъ или центъръ на българската култура, който съ дейността си да предизвика чувството на гордость, че сме българи, че имаме велика история, природно красива земя и талантливъ и надаренъ народъ. Това стана причина и поводъ да се замисля и пожелаея да създамъ български културенъ центъръ самата азъ. Така смѣтакъ, че най-добре бихъ могла да запълня празнината и необходимостѣта отъ българска духовна и културна подкрепа.

Въ това огромно многонационално общество можешъ много лесно да се загубишъ като личность, ако не повдигашъ самъ самочувствието си, популяризирайки културнитѣ си ценности.

Докато наивно вѣрвахъ, че вестникъ "Недѣлникъ" е независимъ и обективенъ седмичникъ, се опитвахъ, пращайки имъ дописки и коментари, да направя нѣщо въ името на сжщата идея. За съжаление, четейки статиитѣ и коментаритѣ, напечатани въ последнитѣ 2-3 години и особено напоследъкъ, престанахъ, защото започнахъ да разбирамъ, че в. "Недѣлникъ" е поредната маска задъ сжщото лице съ познатата до болка политическа ориентация.

Бихъ искала сжщо да сподѣля радостѣта си отъ надеждата, че хората, които дърпаха концитѣ досега, ще бждатъ постепенно замѣнени съ неподкупни и честни хора. Това е истинско вдъхновение за повече и достойни дѣла!

Ще даде куражъ и на менъ да направя всичко възможно за осществяването на идеята за организиране на Български културенъ центъръ въ Ню Йоркъ.

Това, което ми дава повече вѣра този пътъ, че тази идея може да се осществи, е фактътъ, че ние, българитѣ, най-после показахме въ кого имаме най-много довѣрие, че ще поеме честно и неподкупно ръководството на страната ни! Изборнитѣ резултати го доказаха най-ясно!

Албане Страшимирова, Ню Йоркъ

Молебенъ за Царь Симеонъ II въ Торонто, Канада

Въ черквата "Св. Св. Кириль и Методий" бѣ извършенъ молебенъ отъ свещ. Влаери за Н. В. царь Симеонъ II. Като благодари на всички помогнали за организиране на молебена, г-нь Кириль Станковъ каза:

Молебенътъ, който правимъ днесъ, е за спасителя на България и българския народъ, царь Симеонъ. Неговиятъ животъ като невръстно дете, безъ баща по различни държави, не е билъ лекъ. Много отъ насъ сме минали по сжщия пътъ и знаемъ трудноститѣ и страданията. Въпрѣки всичко царь Симеонъ е завършилъ висше образование съ нѣколко езика, създалъ е бизнесъ въ Испания и фамилия отъ 4 сина и една дъщеря, съ високи образования.

Нека всички се съберемъ и помогнемъ на царя и на българския народъ кой съ каквото може. А новото българско правителство да разкрие кражбитѣ, които сж извършени и върне откраднатитѣ пари на хората.

Богъ да прости всички убити следъ 9 септември 1944 г. въ затоври, лагери, по граници и починали въ други държави.

Азъ никога нѣма да забравя, когато на границата убиха двама мои приятели, кръвта имъ течеше, тѣ страдаха. Но ние съ нищо не можехме да имъ помогнемъ. Тѣй като куршумитѣ хвърчаха надъ главитѣ ни.

Богъ да пази и дава сили и здраве на нашия скъпъ царъ Симеонъ II.

Кирилъ Станковъ, Торонто, Канада

Драги г-нъ Дърводѣлски,

Нека да обърнемъ внимание на всеобщото българско нещастие на преминалия половинъ вѣкъ комунистическо време. Времето, презъ което неотговорно се постѣгаше и унищожаваше всичко, което не вървѣше въ тактъ съ тѣхната идиотска марксистическа садистическа система. Следъ турското робство това яничерско ново робство нанесе огромни щети въ всички сфери и отне много човѣшки жертви - за което не би трѣбвало да имъ се прости, а законно да се потърси отговорностъ. Защото както при насъ, така и въ Македония, съ последнитѣ събития - изключително бившитѣ сж отговорни, защото не водѣха смѣтка, експлоатираха и продаваха съ лесна рѣка за чужда валута на албанцитѣ, и ето го сега проблемътъ. Кой е виновенъ. Не Георгиевски и Трайковски, а бившитѣ - компания Киро Глигорови и Червенковски. Точно тѣ сж престѣпницитѣ, борейки се да се отродятъ отъ българския корень, Богъ имъ даде чуждъ народъ, за да понесатъ отново наказанието, както навремето чрезъ Хитлеръ се посегна на еврейството. Нищо не е случайно и всѣки единъ отъ насъ си плаща за грѣшкитѣ. Па нека викатъ още по Скопие - умрете, българи, а тѣ какви сж?

Днесъ и официално Австрийската телевизия оповести, че Н. В. Симеонъ е приелъ премиерския постъ следъ дълго умуване - може би е нѣмалъ просто другъ изходъ. Нека да му е честито - за България и за него три пѣти ура! Азъ само се опасявамъ отъ фалшиви и подли хора да не би да го провалятъ. Иначе му вѣрвамъ, щото и покойниятъ му татко остави незабравими примѣри, какъ трѣбва да се служи на родъ и родина, така сега и той постѣпи - трѣгна отдолу нагоре самъ сътвори и успѣ да привлече симпатии и да се наложи и нагърби да измъкне отъ батака разложената си родина.

Дано успѣе и намѣри истински хора въ истинско време, за да преуспѣемъ като народъ и така да върнемъ доброто име на България, тѣй като съ личния си примѣръ той показа, че е по българинъ отъ българитѣ и горещо любии своето отечество България - което му прави честь на първи човѣкъ и за срамъ на негаждачитѣ. Ако днесъ не внимаваме за кадрите, защото подмолнитѣ - троянскитѣ коне, сж много и навсѣкжде, отново ще загубимъ за дълго или вѣчно като нация, която е била и трѣбва да пребъде. Аминъ, дай, Боже!

Преди известно време написахъ нѣколко стиха за царя, сега ти, ако намѣришъ за добре, да се отпечати.

Посвещава се на Н. В. Симеонъ II - при завръщането му отново въ родината - България!

Моята молитва

Боже, царя и народа ни пази,
отъ мошеници и отъ злини,
подкрепи ни вси въ борбата,
да укрепимъ сами страната.

Имаме доволно време,
да отхвърлимъ тежко бреме,
и накрая съ референдумъ да решимъ
кой е български достоенъ синъ.

Аминъ, дай, Боже, сили на наорда ни и на царя ни!

Симеонъ е мъченикъ, изганикъ, изтерзанъ,
а днесъ отново чрезъ Бога е призванъ
да повдигне своя си народъ,
отъ падение къмъ възходъ.

Нека вси го подкрепимъ,
съ него да се обединимъ,
а България да преживѣе
и съ Симеонъ да се гордѣе!

Иванъ Георгиевъ Трайковъ, Виена, Австрия

Следъ победата на Национално движение Симеонъ Втори се получиха следнитѣ поздравии отъ членове на БНФ до представителството въ България:

***
Прогонени отъ комунистическата власт, ние 50 години носѣхвме портрета на царъ Симеонъ II като знаме въ борбата за демократизацията на България. Днесъ царътъ е нашето знаме на родна земя.

Генчо Нанковъ, Хилтънъ, Ню Йоркъ

***
Днесъ повече отъ всѣкога на българския народъ е нуженъ миръ и стабилитетъ, преуспѣване съ вѣра въ единъ царъ, който Богъ ни е далъ - за да пребъде България.

Иванъ Трайковъ, Виена

***
На всички, които работиха всеотдайно по време на предизборната кампания въ защита на Национално движение Симеонъ Втори, изпращаме своитѣ поздравѣ. За България!

БНФ (Инк.), Аделаида, Австралия

***
Поздравявамъ ви съ голѣмата победа. Нашата вѣра въ доброто на България, която не угасна презъ всичкитѣ тѣзи 55 години, най-после възтържествува. Започна новото Възраждане на България.

Да застанемъ всички като единъ до Н. В. царь Симеонъ II и по този трудень и отговорень пжть. Съ Бога и Царя за България.

Вашъ Георги Чаракчиевъ, Германия

***
Благодаря Ви за хубавото списание. Бих искал да рекламирам списание "Борба" в Ню Йорк. А по-точно да сложа обяви за списанието на таблото за обяви в българската черква на 552 West 50th Street и на българския ресторант тук. Затова, ако ми пратите 2 обяви за списанието, аз ще ги окача там. Много добри и важни са статиите, които анализират сегашното политическо положение в България. Само ако може да употребявате сегашния правопис, защото моето поколение (46 г.), а и по-младите, не познават стария. Иначе списанието е чудесно.

С уважение: ваш Дон Пантов

Върви, народе възродени!

Най-после и за нашата България дойдоха дни, изпълнени съ надежда за свѣтли бжднини. Следъ повече отъ половинвѣковно манипулиране, наордътъ ни разбра какво да прави. Той си избра най-способнитѣ, подготвенитѣ по призиванието на самото си рождение, да го ржководятъ съ принципитѣ на съвременната демокрация, по пжтя на историческата му сждба. Както преди 5 години успѣ да оцени изключителнитѣ качества на високоуважавания ни-президентъ и неговия екипъ, така и преди седмица посочи любимия ни царь Симеонъ II и опредѣленитѣ отъ него хора за ржководители на държавния ни корабъ въ все още така бурнитѣ вод на размирния Балкански полуостровъ. Тѣзи редове пиша на 2 августъ, но не минала и една седмица и не само повечето наши сънародници, но и западнитѣ политически срѣди оцениха тѣхната изключителна и плодотворна активност. Отъ 11 години съмъ въ Германия, а едва отъ месецъ тукъ се заговори за България, и то съ чувство на уважение.

Безъ съмнение личността играе огромна роля въ историята, но да не забравяме и народната мждростъ, че "птичка пролѣтъ не прави". Предъ нашия народъ предстоятъ още много мирни битки и изпитания. Колко и какви - това народътъ самъ трѣбва да знае и самъ трѣбва да си преценява. Тази негова способностъ, така плодотворн проявила се презъ Третото българско царство, отъ 9 септември 1944 г. започна постепенно да му се отнѣма, та да се стигне въ последнитѣ години на комунизма дотамъ, че повечето отъ българитѣ по собственитѣ имъ думи да заболяятъ отъ диарията на словото и отъ запека на мисълта. Следъ тази дата съветскитѣ агентури у насъ съ истински сталински тероръ потиснаха не само свободата, но и човѣщината и справедливостта. Така преживѣхме повече отъ половина вѣкъ. Народътъ обаче, вѣчниятъ и безсмъртниятъ народъ, въпрѣки всичко не само че не загина, но и създаде многобройни материални и духовни ценности. Въ годинитѣ на прехода, когато фактическитѣ ржководители и създателитѣ на хаоса бѣха сжжитѣ отъ времето на зрѣлия социализъмъ, по-точно отъ времето на забогателия сталинизъмъ, ние, българитѣ, имъ позволихме да разрушатъ много отъ тѣзи създадени отъ насъ - трудещитѣ се, ценности. Нацията ни не можа да разграничи потѣпкването на основнитѣ човѣшки права, хулиганското движение, шпиономанията, всѣкидневната маркс-ленинска демагогия, култа къмъ убийцитѣ на народа отъ съзателния творчески трудъ на народнитѣ маси.

Да се върнемъ сега къмъ днешния реалень свѣтъ и помислимъ за възраждането ни. Човѣкъ има нужда не само отъ хлѣбъ. Българинътъ трѣбва да възвърне своето чувство и на достойнство. **Нашиятъ националенъ химнъ трѣбва да бжде именно нашиятъ, българскиятъ "Шуми Марица".** Ние имаме нужда отъ единъ националенъ празникъ, както всѣка друга, и това трѣбва да бжде най-българскиятъ - 6 септември. Трети мартъ и 22 септември сж велики дати и тѣзи дни трѣбва да останатъ като официални, народни празници.

Да вѣрваме, че скоро ще тръгнемъ къмъ свѣтли бжднини!

Д-ръ Р. Нейковъ, Германия

58 години отъ кончината на О'Бозе почившия царь Борисъ III

О.з. майоръ Стефанъ Душковъ

Десетъ минути очи въ очи съ царя

Есенхта на 1942 г. Значителна частъ отъ армията бѣ съсредоточена на южната ни граница като прикриващъ фронтъ. Частъта, въ която служехъ, бѣ дислоцирана въ района на селата Мезекъ, Сива рѣка и Ново село. Въ първата половина на октомври съгласно заданието на Генералния щабъ се проведеха първѣтѣ по рода си общовойсковѣ голѣми снабдителни маневри. Всѣка войскова частъ бѣ представена отъ опредѣлена бойна единица.

10-ти Родопски полкъ участва съ една окомплектована дружина, въ която бѣхъ назначенъ за командиръ на свързочния взводъ. Придвижването и включването ни въ опредѣленото войсково съединение започна отъ мѣстото, където бѣхме разположени.

Понѣкога преходитѣ бѣха прѣко физическѣ възможности на всички ни (по това време нѣмаше сегашната мототехника), но това не пречеше на добрия и бодъръ видъ на войницѣтѣ. Къмъ срѣдата на октомври следъ непосиленъ преходъ късно вечеръта стигнахме село Любенова махала. Веднага се заехъ съ разквартируването на войницѣтѣ и материалната частъ. Бѣхъ въ плавнята при коневодитѣ, когато дочухъ виковете "взводния, кжде е взводниятъ, намерете го". Тѣзи виковете ме смутиха и ми подсказаха, че става нѣщо необичайно, и хукнахъ къмъ кжщата. Въ бързина-

та и тъмнината едва не се сблъскахъ съ група отъ 4-5 души, когато се оказахъ лице въ лице съ царь Борисъ Трети, придруженъ отъ князь Кирилъ. Всички бѣха въ бойна униформа, както бѣ прието при такива занятия.

Съгласно устава разпортувахъ, силно смутенъ, представяйки себе си и частъта, която командвамъ. Доловихъ голѣмото ми смущение,

Негово Величество отгаде команда "свободно" и непринудено започна да пита какъ сж войницѣтѣ, има ли болни, какъ протичатъ преходитѣ. Въ това време групата около царя продължаваше да се увеличава, а това му позволи да влезе въ разговоръ съ нѣкои отъ тѣхъ, интересувайки се отъ кжде сж, какво е семейното имъ положение. Това продължи около 10-15 минути, следъ което тѣ продължиха къмъ другитѣ дворове и кжщи изъ селото, кждето сжщо имаше войска. И всичко това ставаше въ едно село, безъ каквато и да е охрана за царя и безъ предварително предизвестяване за посещението. Срециите му съ хората бѣха непринудени, сърдечни, топли, лишени отъ парадностъ, на която по-късно станахме свидетели въ продължение на толкова време.

Маневритѣ завършиха съ голѣмъ воененъ парадъ край село Стоилъ войвода, Новоагорско. А срещата, макаръ и преди толкова години, остава незаличимъ споменъ у менъ.

Тъженъ поменъ

По случай 40 дни отъ смъртъта на г-жа Жени Дърводѣлска, която почина въ София на 13 май 2001 г., въ черквата "Св. София" въ Чикаго бѣ отслужена панихида отъ свещ. Грую при същението на много близки и поз-

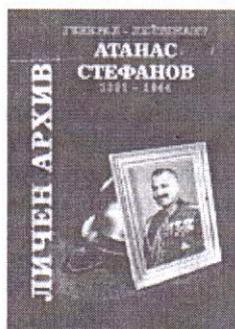

нати. Отецъ Грую говори за живота на покойната, а г-рѣ Мария Матинчева прочете свое стихотворение въ нейна паметъ.

Г-нъ Александъръ Дърводѣлски благодари на всички, които съ присѣтствието си почетоха паметъта на Жени и допринесоха за уреждането на този тъженъ поменъ.

По същото време бѣ отслужена панихида и въ България - въ столичната черква "Св. София".

Нови книги

През май 2001 г. излезе документалната книга "Генерал-лейтенантът Атанас Стефановъ (891-1944). Личен архивъ". Притежаваме въ фамилната колекция личния архивъ на г-до ни - генерал-лейтенантът Атанас Стефановъ. Той е участникъ въ Балканската, Междусъюзническата и Първата свѣтвна война; командиръ на 5-та Дунавска дивизия, IV-та армия съ седалище Плевенъ и командиръ на Прикриващия фронтъ (1940-1943) по време на Втората свѣтвна война, членъ на Висшия воененъ съветъ, инициаторъ и гарителъ за построяване на паметници и пр. Убитъ е на 12 септември 1944 г., осъденъ презъ 1945 г. съ конфискация на цѣлото му имуществво.

Цельта на настоящото издание е презъ погледа на единъ висшъ воененъ да се проследи военната история, политическиятъ и общественъ животъ въ България отъ началото на XX вѣкъ до 1944 г. Наредъ съ това документитѣ даватъ възможностъ да се усетятъ възжеленията на българската нация за цѣлокупна и недѣлима България, вѣрата въ Богъ, Царъ и Отечество, житейската философия и християнскитѣ празници на българина презъ тази епоха.

Цената на книгата е 10 лева. Тиражътъ е ограниченъ. Заявки се приематъ на адресъ: г-рѣ Маргарита Чолакова, Велико Търново 5000, ул. "Бачо Киро" 10, тел. (062) 2 77 93, GSM 088 430 701; e-mail: m_tcholakova@hotmail.com

Въ редакцията на "Борба" могатъ да се поръчатъ следнитѣ книги:

- "История на Източния въпросъ" отъ Б. Петвъковъ, 740 стр. - \$ 14
- "Шестъ десетилѣтия борба противъ комунизма за свободата на България" отъ г-рѣ Иванъ Дочевъ, прето издание - \$ 10.
- "Прощавай, но не забравяй" отъ Радославъ Нейковъ, 420 стр. - \$ 12.
- "Ако не бѣше" отъ Евстати Антоновъ - \$ 10.
- Стихосбирка отъ г-рѣ Мария Матинчева - \$ 10.
- "Отецъ Боянъ Саръевъ" отъ Есапчето - \$ 7.
- "Превратни времена" - стихове и граматиченъ диалогъ отъ Василъ Енчевъ - \$ 10.
- "Съдба и безсмъртие", стихове отъ Василъ Енчевъ - \$ 10.
- "Шесто за насъ и ние за Шесто" - II преработено и допълнено издание отъ Стефанъ Чаневъ - \$ 8.
- "Българскиятъ национализъмъ" отъ Димитъръ Х. Поповъ - \$ 8.

Въ цената сж включени пощенскитѣ разходи.

Издаването на списание "Борба" се финансира единствено отъ помощи на читателитѣ си. За да се избѣгнатъ високитѣ такси при изваждане или осребряване на чекове въ валута, различни отъ тѣзи въ съответната страна, помощитѣ да се изпращатъ:

- въ левове - до Гошо Спасовъ, ул. "Алабакъ" 21, Бѣлово, България**
- въ австралийски долари - Mr P. Sarajdaroff, 8 Swansea Grove, Mornington, Vic. 3931, Australia**
- въ щатски долари - "Borba", P.O. Box 46250, Chicago, IL. 60646, USA.**

(Отъ Европа помощитѣ въ валута могатъ да се изпращатъ и на адреса ни въ България.)

Печатница "Отечество" ООД - София, бул. "Стамболийски" 125 (входъ отъ ул. "Осогово") отпечатва и отъ чужбина: книги, списания, рекламни дипломи, проспекти, календари, етикети и други книжни тѣла на черно-бѣлъ или цвѣтенъ офсетовъ печатъ.

Проектопоръжитѣ да бждатъ придружени съ обяснения за:

1. Голѣмина на книжното тѣло (страници, бройки);
2. Размѣри на книжното тѣло;
3. Количество на книжното тѣло (500, 1000, 5000 и т.н.);
4. Видъ хартия, на която да бжде отпечатано книжното тѣло;
5. Видъ картонъ за корицата и съответно въ какви цвѣтове;
6. Евентуаленъ срокъ за изпълнение на поръчката.

За кореспондентски контакти: България, Бѣлово 4470, ул. "Алабакъ" 21 - Гошо Петровъ Спасовъ
За телефаксови контакти: телефонниятъ кодъ за България и София + 223-531 - "Отечество" ООД, София

Почтеностъ въ всичко и новъ мораль означава

Българската национална емиграция, макаръ и галечъ отъ Родината, винаги е живѣла и живѣе съ болкитѣ на своя народъ и борбата му за социална правда и национално единение. Тя е съпричастна къмъ трудноститѣ, които той изпитва въ годинитѣ на прехода и преодоляване последицитѣ отъ четиридесетъ и петъ годишното комунистическо робство.

Отъ 1947 г. нашитѣ емигранти, прогонени отъ комунистическата властъ по четиритѣ краища на земното кълбо, сж организирани въ Българския националенъ фронтъ (Инк.), който не е промѣнилъ своята цель: **борба за свободна, независима, демократична и благоденстваща българска държава.**

Изразителъ на тази тѣхна борба е и излизациятъ въ България съ тѣхна помощъ вестникъ “Националенъ ПОДЕМЪ”, който е:

- Националенъ по духъ, социаленъ по съдържание и е носителъ на непреходнитѣ ценности на парламентарната конституционна монархия.

Вестникътъ си поставя за цель:

- да мотивира къмъ консолидиране усилията на всички, които иматъ българско национално самосъзнание и сж готови да дадатъ своя приносъ за изграждане на възродена, демократична и благоденстваща България. Съ борбата за постигане на тази своя цель вестникътъ се нарежда задъ прокламиранитѣ ценности отъ “Национално движение Симеонъ Втори”.

- България да бжде действително правова държава, въ която предъ законитѣ всички да бждатъ равни. Да не остане нито едно престѣпление, отъ когото и да е извършено то, ненаказано и нито единъ български гражданинъ, репресиранъ за извършване на такова дотогава, докогато то не бжде доказано по съответния редъ, предвиденъ отъ законитѣ.

- Да бждатъ отменени отъ съответнитѣ оторизирани днесъ органи всички актове, противоречащи на действащитѣ по време конституции презъ миналото столѣтие, съ всички произтичащи отъ това конституционни и правни последици.

- Да се възстанови единението на Българската православна църква, носителъ на духовнитѣ ценности на българкия народъ.

Вестникътъ има нагласата да служи само и единствено на интереситѣ на българския народъ и българската държава.

Съ нами Богъ!

БЪРБА®
ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

Партиите, които в последните 10 години управляваха България, се оказаха безотговорни към тежните на народа, затова на 17 юни 2001 г. бяха пометени от „Националното движение Симеонъ Втори“ (НДСВ), което дойде в името на отговорността, почитеността и морала.

**ВЪРА
СИЛА
СУВЕРЕНИТЕТЪ**

Печатъ: Отечество ООД